UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Appellationibvs, Recvsationibvs, Et Relationibus. Titvlvs XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Idem *S. Maria in Cagi (& Vallis ſecreta Abbati.)* a

CVm I. & A. *b* canonici ſancti Dio. Remen. ex parte quorundam canonicorum ejusdem eccleſiæ noſtro apoſtolatui reſerarint, quòd Abbas eorum ſuper dilapidatione, perjurio, ſimonia, & quibusdam aliis erat multipliciter infamatus: nos Cathalan. Epiſcopo, & ejus collegis dedimus in mandatis, ut ad eccleſiam perſonaliter accedentes, tam in capite, quàm in membris corrigerent corrigenda, & ſtatuerent quæ ſtatuenda viderent: & infrà. Iudices autem Abbatis & canonicorum juramenta recipientes, Abbatem ab adminiſtratione ipſius eccleſiæ per ſententiam removerunt, correctione membrorum dilata, quam tunc non poterant expedire. A qua ſententia, cùm procurator prædictus ad noſtram audientiam appellaverit, propoſuit dictam ſententiam reprobandam, tum quia judices lite non conteſtata in ipſo negotio proceſſerunt, tum quia juramenta conſpiratorum contra impium recipientes (depoſitionibus coram partibus minimè publicatis, nec *c* oſtenſis eidem) ad ſententiam procedere præſumpſerunt: & infrà. Quia verò de conſpirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides: mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit, quòd illi conſpiratores fuerint, quorum conſtat à judicibus juramenta recepta, quòd Abbas probare voluit coram eis, & eorum dicta judices ſecuti tantummodo, cùm per alios ea probata non eſſent, ſententiam protulerunt, vos irritantes proceſſum eorum in negotio juxta prædictam formam comprehenſam in prioribus literis procedatis. Si verò eos conſpiratores fuiſſe nequiverit comprobare, vel licet de hoc conſtaret, appareat tamen illos nihil ſuper his depoſuiſſe, pro quibus idem Abbas fuit amotus: vel etiam ſi aliqua ſuper his depoſuerint, ea tamen per aliorum dicta fuerant ſufficienter oſtenſa, proceſſum ipſorum judicum confirmetis: quia licet adverſus Abbatem non debuerint conſpiratores dimitti, juramenta tamen ipſorum de veritate dicenda ſuper ſtatu ipſius domus recipi potuerunt: ut per ipſorum dicta ſuper aliis fides poſſit haberi, quæ Abbatem minimè contingebant, præſertim quum tunc probatum non eſſet eos conſpiratores fuiſſe.

CAP. XXIII.

Damnatus in actione injuriarum infamis eſt, & per Papam poteſt fama reſtitui. h. d. prout communiter ſummatur.

Idem *H. de Caſtro Guarri.* d

CVm te *e* à Bartholomæo injuriarum actione convento, eo quòd diceres equum tuum non eſſe minoris precii, quàm capillos ipſius, judices, qui ſuper hoc cognoſcebant, te in decem ſolidos condemnaſſent, tu timens ne ipſorum ſententia te notaret infamia *f*, beneficium reſtitutionis ad famam à ſede Apoſtolica imploraſti. Nos autem conſiderantes, quia nulla fuerit vel minima facta injuria, volumus te per *g* prædictam ſententiam infamia non notari.

CAP. XXIV.

Revocata ſententia propter defectum juriſdictionis, ut quia unus ex judicibus publicè excommunicatus erat, vel propter juris ordinem non ſervatum, iterum de principali quæritur.

Idem.

AD probandum *h* quòd procurator dominæ: & infrà. Vos autem interim agnoſcatis de confirmatione ſententiæ, quæ lata eſt à judicibus delegatis de electione cuſtodis, ut eam (ſicut de jure fuerit faciendum) confirmare vel infirmare curetis, ita ut ſi pro eo, quòd unus ex delegatis judicibus, qui eandem ſententiam protulerunt, excommunicationis vinculo eſſet publicè innodatus, quando ſententia lata fuit, ſicut per Metropolitani literas perhibetur, aut ex alia juſta cauſa eandem ſententiam conſtiterit infirmandam: ipſa caſſata, de ipſa electione cuſtodis iterum cognoſcatis.

CAP. XXV.

Res inter alios judicata, aliis non nocet: fallit in eo, qui paſſus eſt illum litigare, cui ſecundo loco competebat actio, vel defenſio, [illegible] quo cauſam in jure judicatam habuit.

Gregorius IX.

QVamvis regulariter aliis non noceat *a* res inter alios judicata. Et tamen, qui cùm ſibi primùm [illegible] actio vel defenſio competebat, ſuſtinuit ſequentem [illegible]re. Ac illi etiam, qui paſſus eſt eum, à quo cauſam [illegible]buit, experiri, eſt præjudicium generatum.

CAP. XXVI.

Si duo ordinarii pronunciant contraria, tenet ſententia pro [illegible] fallit in quatuor caſibus hic contentis, & ſimilibus. Si delegati diſcordant, delegans eſt adeundus. Si arbitri, [illegible]

Idem.

DVobus *b* judicibus (ut accepimus) diverſas ſententias proferentibus, ſi ex juriſdictione ordinaria proceſſerunt, tenet pro reo, non pro actore ſententia, [illegible] cauſa favorabili, puta matrimonio, libertate, dote, teſtamento pro ipſo fuerit promulgata. Si verò ex delegata poteſtate, utraque pendet ſententia ex arbitrio delegantis. Quòd ſi ex compromiſſo, neutra debebit [illegible] vigorem.

DE APPELLATIONIBVS *c*, RECVSATIONIBVS, ET RELATIONIBVS.

TITVLVS XXVIII.

CAP. I.

Collatio beneficii facta poſt appellationem ex probabili & [illegible] ſimili cauſa interpoſitam, eſt ipſo jure nulla.

Alexander III. *Exonen. Epiſcopo & Decano Lundonen.*

DIlecti *d* filii prior & clerici de Giſeburgh [illegible] vem *e* querimoniam tranſmiſerunt, [illegible] boracen. Archiepiſcopus Apoſt. ſed. legatus [illegible] dem priorem poſt appellationem ſuſpendit, [illegible] interdixit, & canonicos (ſi eidem tanquam priori [illegible] rent) excommunicatos denunciavit: & infrà. [illegible] quibus ſi veritate per idoneas perſonas & famam [illegible] licitè inquiſita, inveneritis eccleſiarum conceſſiones [illegible] ctas, niſi prior & canonici malitioſè diſtulerint [illegible] tum ad ſe pertinet, ordinare, in irritum revocetis [illegible] dem.

CAP. II.

Appellatio generalis, reſpectu cauſæ non valet.

Idem *Archiepiſc. Remen.*

INter cætera: & infrà *f*. Super eo quòd Abbas [illegible] Apollinaris in clauſtro à te appellationem interpoſuit generalem ſuper omni cauſa, quæ adverſus eum [illegible]

---

a *al. in Cagia. al. Catag. al. Vallis ſeren.* b *C. 12. eod. tit. in 3. compil.* c *Hunc text. Innoc. dicit eſſe ſingularem, quòd atteſtationum publicatio eſt de juſtitia, non autem de ſubſtantia. Malè legitur pro eidem eiſdem, cùm de ſolo Abbate ſermo ſit.* d *al. Vuarim. al. Idem R. militi.* e *C. 1. eod. tit. in 1. compil. vide Bart. in l. infamem. ff. de pub. jud.* f *vide l. Athletas. de his qui not. infam.* g *al. propter dictam.* h *C. 2. eod. tit. in 4. comp. vide Ant. de But in c. fraternitatis. ſupr. de teſt.*

a *Vide l. res inter. C. quando res jud. non noc.* b *[illegible] judices proferunt diverſas ſententias, quæ prævalbat, [illegible] ſi duo ex tribus. & l. ſi in tres. ff. de recep. arb.* c *[illegible] vide conc. Trident. Seſſ. 13. de reform. c. 1. & Seſſ. 24. de reform. [illegible]* d *Poſt conc. Later. ſub Alexand. III. p. [illegible] compil.* e *al. gravem ad nos quer.* f *[illegible] & poſt conc. p. 10. c. 2.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

aliquo tempore poſſit moveri. Ipſum exinde redarguimus, nec hujuſmodi appellationem duximus admittendam.

CAP. III.

A correctione legitima non appellatur, niſi modus excedatur. h.d.inſpecta mente.

Idem *Abbati S.Petri.*

ADnoſtram: [1 & ſ.] Quia *a* verò remedium appel. non ideò eſt inventum, ut alicui à religionis & ordinis obſervantia exorbitanti debeat in ſua nequitia patrocinium exhibere. Mandamus, quatenus, ſi quando quilibet ſubditorum tuorum ad remedium appellationis convolaverit, non ideò minus eum juxta tenorem mandati, quod in prædicta regula continetur, & inſtitutionem ordinis corrigas & caſtiges. *b*

[*1 Noverit audientiam perveniſſe, quòd ſi quando ſubditos tuos pro ſuis exceſſibus ſecundum regulam B.Benedicti, & inſtitutionem ordinis corrigere & caſtigare, ipſi ut malitiam ſuam liberius valeant exercere, ad remedium appellationis confugiunt.*]

CAP. IV.

Si appellans intra terminum, à judice à quo appellavit, vel à ſe ipſo ſtatutum, appellationem non perſequitur, ſententiæ vel judicio illius ſtare compellitur.

Idem (*Norvicen.Epiſc.*)

PErſonatus ecleſiarum *c*: [1 & ſ.] Si *d* quis ad noſtram audientiam appellaverit, & appellationi prolixum terminum præfixerit, tu ei diem, intra quem Apoſt. ſedem convenienter poſſit adire adſignes: ad quam ſi venire contempſerit, tu illum extunc judicio tuo ſuper his, quæ in quæſtione vertuntur, ſine contradictione aliqua ſtare compellas. Si autem quiſquam appell. ſuæ præfigat terminum congruentem, nec tamen cauſam ad diem appell. fuerit proſecutus, ipſum nihilominus extunc ſententiæ tuæ (ſicut de alio diximus) appell. re. parere conſtringas.

[*1 Eccleſiarum in tua diœceſi conſiſtentium, ita tuis & dominorum fundi authenticis ſcripturis præmunitas, ut cum aliquam perſonam eccleſiarum illarum decedere fortè contigerit, decedentis filius vel vicarius, ſeu alius quilibet, perſonatum eccleſiæ vacantis retrahendi conferendi tibi viam præcludere aliqua calliditate non poſſit. Quod.*]

CAP. V.

Appellans ad proſequitum habet annum, & ex cauſa biennium, niſi judex moderetur. Et ſi intra id tempus non proſequitur, rata manet ſententia: vel redit ad primum, ſi ante ſententiam appellavit. h.d.

Idem *Remen. Archiepiſc.*

CUm ſit *e* Romana: [1 & ſ.] Fraternitati tuæ duximus reſpondendum, quòd ſi ante ſententiam, vel poſtea fuerit appellatum, hujuſmodi appellantibus annus indulgetur: aut ex neceſſaria & evidenti cauſa biennium: niſi fortè judex à quo appellatum fuerit, ſecundum locorum diſtantiam, & perſonarum, & negotii qualitatem receſſius tempus fuerit moderatus. Intra quod ſi is, qui appellaverit, cauſam appell. non fuerit proſecutus, tenebit ſententia, ſi poſt ſententiam appellaverit, & ac cauſa ſua cecidiſſe videtur: nec amplius ſuper eodem negotio audietur appellans. Si verò à gravamine & ante litis ingreſſum fuerit appellatum, hujuſmodi audietur appellans, quoniam ſacri canones, etiam extra judicium paſſim appellare permittunt: nec ſolent hujuſmodi dici appellationes, ſed provocationes ad cauſam. Si autem ante ſententiam quis appellaverit, cogitur illius ſtare judicio, ad quem noſcitur appellaſſe.

a *C.1.eod.tit.in 1.comp.& poſt conc.Lat.ſub Alex.III.p.10.c.4.* b *Conc.Trid.Seſſ.13.c.1.§.cum igitur.* c *C.4.eod.tit.in 1.comp.& poſt conc.p.10.c.5.* d *ſi aliquis.* e *C.5.eod.tit.3.compil.& poſt conc.p.10.c.16.*

[*1 Eccleſia caput & magiſtra omnium eccleſiarum diſponente Domino conſtituta, & ad eandem conſultationes, & quæſtiones de diverſis mundi partibus meritò referantur, quòd eam ſuper variis quæſtionibus conſulis gratulamur, & prudentiam tuam non immeritò commendamus. Inde eſt quòd ſcriptis præſentibus.*]

Qui de crimine impetitur, appellare poteſt, niſi ſit notorium. hoc dicit.

Præterea ſi raptor ſit, vel violentus detentor alienæ rei, qui appellat, hujuſmodi appellatio facta in judicio apud eccleſiaſticas perſonas ſolet audiri, niſi fortè manifeſtus raptor vel fornicator exiſtat, ſicut ille, quem abſentem & irrequiſitum Apoſtolus * excommunicavit.

CAP. VI.

Coram judice à quo appellavi in una cauſa, poſſum in alia conveniri, niſi eum recuſem ut ſuſpectum.

Idem *eidem.*

AD hæc *a* ſi in una cauſa quis appellaverit, & pendente appellatione aliquod crimen committat, vel prius commiſiſſe dicatur, vel modo etiam adcuſetur aut conveniatur de alia re ſuper qua non ſit appellatum, & illam perferri contingat ad audientiam judicis, à quo in alio negotio appellavit: eum poteſt ſi voluerit tanquam ſuſpectum vitare, alioquin debebit ejus ſtare judicio, maximè ſi ſuus ordinarius judex exiſtat.

CAP. VII.

Si à judice inferiori unus appellat ad Papam, alius ad inferiorem, tenetur appellans ad Papam comparere ad citationem judicis inferioris, ſaltem allegaturus appellationem ſuam: aliàs valebit proceſſus à minori, niſi ſciverit appellationem interjectam ad Papam.

Idem.

SI duobus *b* coram ſuo judice litigantibus, alter ad noſtram, alter ad ſui judicis audientiam ſuper eodem negotio appellaverit: & ille, qui ad ſuum judicem appellavit, ad diem appellationis veniens, ſe ad eum appellaſſe proponit, eo tacito quòd adverſarius ejus ad audientiam Romani Pontificis appellarat: ſi legitimè citatus, nec venit, nec reſponſalem miſit, aut etiam aliàs parere contemnit: tenebit excommunicationis ſententia in eum pro contumacia promulgata, niſi judex cognoverit eum ad audientiam Romani Pontificis appellaſſe.

A civili judice, qui non eſt de temporali juriſdictione eccleſiæ, non appellatur ad Papam. h.d. uſq. ad fin.

Denique quod quæris ſi à civili judice ante judicium, vel poſt ad noſtram audientiam fuerit appellatum, an hujuſmodi appellatio teneat: tenet quidem in his, qui ſunt noſtræ temporali juriſdictioni ſubjecti: in aliis verò etſi de conſuetudine eccleſiæ teneat, ſecundùm juris rigorem credimus non tenere.

CAP. VIII.

Lapſus biennii non præjudicat appellanti, quo minus ex cauſa legitima audiatur, ſaltem per beneficium reſtitutionis in integrum. h.d. ſecundum uberiorem intellectum.

Idem *plebano & clericis ſancti Nazarii de (Albia.)* c

EX ratione *d*: & infrà. Verùm ſi appellationem biennio elapſo interpoſitam à ſententia contra vos prolata, proſecuti non eſtis: dummodo proſecutionem ipſius per impotentiam vos conſtiterit omiſiſſe, noluimus quòd juſtitiæ veſtræ debeat præjudicium generare *e*.

* *1.Cor.5.* a *Ca.6.eod.tit.in 1.comp.& poſt concil.Lat.ſub Alex.III.p.10.c.15.* b *C.7.eod.tit.in 1.comp.& poſt conc.par.10.c.7.* c *Albareto.aliàs, Albezar.* d *C.8.eod.tit.in 1.comp. vide Ioan. de Anania conſil.1.& Angelum conſ.39.* e *generari.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

CAP. IX.

Si reus poſt citationem vel notitiam literarum ivit ad curiam, delegatus in cauſa procedet: aliàs non. hoc dicit, cum c. ſuggeſtum. ∫ eod.

Idem *Vigorien.* a *Epiſcopo.*

MEminimus *b*: & infrà. Cæterùm cùm aliquam cauſam contingit tibi appella. remo. committi: & adverſa pars poſt citationem iter arripuerit ad ſed. Apoſt. veniendi, non minus poteris in negotio ſecundùm juris formam procedere. Quòd ſi ante citationem iter arripuerit, non eſt aliquatenus procedendum.

CAP. X.

Superſedetur propter articulum in quo appellatum eſt, etiam ſuper principali cauſa, ſi ſine illo articulo expediri non poteſt. h. d. inhærendo literæ.

Idem.

SVper eo *c* quod ſolicitudo tua quæſivit, prudentiæ tuæ duximus reſpondendum, quòd ſi de aliqua exceptione quæſtio oriatur, & exinde appellationem fieri contingat, eidem exceptioni erit meritò ſuperſedendum: & ſi principalis cauſa ſine illa terminari non poterit, ei nihilominus ſuperſedeatur.

Non obſtante appellatione ex falſa cauſa interpoſita, poteſt judex ad ulteriora procedere. h. d.

Si autem adverſa pars *d* de falſi ſuggeſtione in appellationem prorupit, non eſt ſententia ſuper hoc differenda.

CAP. XI.

Etiam pro minoribus, ſeu levioribus cauſis appellari poteſt.

Idem.

DE *e* appellationibus pro cauſis minimis interpoſitis volumus te tenere, quòd eis, pro quacunque levi cauſa fiant, non minus eſt, quàm ſi pro majoribus fierent, deferendum.

CAP. XII.

Secundùm canones appellatur etiam ante ſententiam: ſecundùm leges non, niſi in quibuſdam caſibus: hoc primò. Et appellatio, & recuſatio æquiparantur in hoc, quia ſicut in appellatione requiritur cauſa rationabilis, ita & in recuſatione: hoc ſecundò. Et tempus aſſignatum judici ad cauſam decidendam, incipit currere à tempore præſentationis reſcripti: hoc tertiò, ſecundùm verum intellectum.

Idem.

SVper eo *f*: [1 & ∫.] Sacri canones ante & poſt litis conteſtationem, & in prolatione ſententiæ, & poſt, ſingulis facultatem tribuunt appellandi, leges autem ſeculares appellationem (niſi in caſibus) ante ſententiam non admittunt. In cauſis quoque eccleſiaſticis ubi appellationis remedium tollitur, ſicut appellationi, ita recuſationi non eſt aliquatenus deferendum *g*. Si autem intra certum tempus lis decidenda committitur, extunc terminus incipit *h* currere, cùm judices contigerit literas recepiſſe.

[1 *Quòd interdum judices delegati ab altera partium tanquam ſuſpecti recuſantur, hoc tua prudentia præſentibus literis innoteſcat, quòd.*]

CAP. XIII.

Conventus ſuper injuria clerici, vel ſuper adulterio, appellare poteſt, niſi ſit notorius. h. d. cum c. ſeq.

Idem.

PErvenit *a* ad nos, quòd cùm clerici ſe conqueruntur ab aliquibus vulneratos, vel aliàs eſſe læſos, qui impetuntur, Apoſt. ſedem appellant: [1 & infra.] [illegible] damus, quatenus ſi eorum exceſſus publicus non fuerit & notorius, eos eccl. cenſura compellas, ut intra conveniens tempus appellationem interpoſitam proſequantur. Si verò publicus eſt & notorius, appellationis [illegible] non prætermittas, quin eos excommunicatos [illegible], ipſosque facias ſicut excommunicatos cautius evitari, donec paſſis injuriam ſatisfaciant, & cum literis tuis Apoſtolico ſe conſpectui repræſentent.

[1 *Sed appellationem interpoſitam nolentes proſequi, [illegible] hominum devitare contemnunt. Verùm quia quod tibi [illegible] ſit, exinde noſtris literis certiorari deſideras.*]

CAP. XIV.

Summatum eſt ſupr. cap. proxi.

Idem *Archiepiſcopo Toletano.*

COnſuluit *b* nos fraternitas tua: [1 & ∫.] Consultationi duximus reſpondendum, quòd ſi aliqui quos manifeſtum ſit & notorium uxorem alterius detinere, aut injeciſſe manus violentas in clericum, appellaverint: eorum appellationi non eſt aliquatenus deferendum. Sed cùm multa dicantur notoria, quæ non ſunt, prohibere debes, ne quod dubium eſt, pro notorio videatur haberi. Illos autem, qui appellant, à præſentia tua, coget [illegible] intra tempus conveniens appellationem interpoſitam proſequi, aut judicio tuo appel. remota parere.

[1 *Utrùm deferendum ſit appellationibus, quando [illegible] ſtratoriæ dilationis appellatur, nec interpoſitam appellationem proſequuntur. Super quo utiq.*]

CAP. XV.

Hoc cap. ſummatum eſt ſupr. eod. ca. meminimus.

Idem *Dulmenſ. Epiſcopo.*

SVggeſtum eſt *c* auribus noſtris, quòd cùm quidam ad præſidium Apoſt. ſedis recurrunt, & appellatione facta iter adripiunt, adverſarii eorum appell. interpoſitam cognoſcentes, nec ad præſentiam noſtram accedunt, nec reſponſalem tranſmittunt: cùm autem ſenſerint illos noſtras literas reportaſſe, in vocem appellationis prorumpunt, & iter ad nos adripiunt veniendi, ut ſic eorum ſolicitudinem, à quibus impetuntur, eludant. Tuæ conſultationi taliter reſpondemus, ut ſi quis deprehenſus fuerit, hoc ex fraude vel malitia facere, appellationi ejus non deferas, neque ob id cauſam tibi commiſſam terminare poſtponas: quia decretalem epiſtolam, qua [illegible] muniri videntur, non ad deprimendam *d* cujuſquam juſtitiam, ſed ad removendum gravamen nos feciſſe [illegible] ſcas.

CAP. XVI.

Excommmunicatus pendente cognitione appellationis, [illegible] poteſt ad cautelam; & ſi adpareat eum legitimè appellaſſe, [illegible] nitur pro eo, quòd interim celebravit divina.

Idem *Eboracenſi Archiepiſcopo.*

AD præſentiam noſtram R. *e* Presbytero veniente, Epiſcopo Tuſculano, & P. ſanctæ Suſannæ Card. [illegible] am & ipſius cauſam commiſimus audiendam. Qui ad objectionem tuam, licet R. Presbyter non eſſet excommunicatus de jure, de facto tamen fecerunt eum [illegible] Ideoque mandamus, quatenus prædictum Presbyterum pro eo, quòd poſt excommunicationem contra appellationem factam divina cantavit, nullatenus inquietes, [illegible] ad eum ſtatum reducas omnia, in quo erant tempore appellationis emiſſæ.

---

a *Vigoren.* b *Ca. 9. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. p. 10. c. 8. integra clauſula extat in ca. 6. qui cleric. vel vov. in 1. comp. & poſt conc. p. 21. c. 3.* c *Ca. 10. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. par. 10. c. 9.* d *vide l. ſi uteris. cum not. C. de fide inſtrum.* e *C. 11. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. c. 10.* f *C. 13. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. p. 10. c. 12.* g *vid. l. ſi quis ex. & ibi Bart. ff. de juriſd. om. jud.* h *Dictio, currere, deeſt in omnibus antiq.*

a *Cap. 15. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. p. 10. c. 13. [illegible]* b *[illegible] adductos. C. de ep. aud. & Dd. in c. Rom. de appell. in 6.* c *[illegible] eod. tit. in 2. comp. & poſt conc. par. 10. c. 14.* d *[illegible] comp. & poſt conc. Lat. ſub Alexan. III. p. 10. c. 13.* d *[illegible] dum.* e *C. 2. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. p. 10. c. 31. [illegible] pientes. §. quod per viginti. & ibi Gemin. de elect. [illegible]*

CAP. XVII.

Si appellans turbatur in poſſeſſione, ſuper qua fuit appellatum, judex à quo poteſt illam poſſeſſionem ſibi reformare, appellatione in ſuo ſtatu permanente. h.d. ſecundùm communem intellectum.

Idem *Cantuarienſi Archiepiſc.*

CVm *a* teneamur: [1 *& infrà.*] Quoniam *igitur* nos conſulere voluiſti, utrum ſi eorum poſſeſſio, qui ad audientiam noſtram appellant, turbata fuerit, tibi eam ſibi liceat reformare, eo de quo appellatio eſt interpoſita prætermiſſo. Prudentiæ tuæ taliter reſpon. quòd ſi deinde ad te querela pervenerit, id ordine judiciario tibi licebit expedire.

[1 Conſultationibus ſingulorum, quantum nobis Dominus miniſtraverit, reſpondere, tantò gratius tibi volumus reſponſum impendere, quantò perſonam tuam abundantiori diligimus charitate.]

CAP. XVIII.

Generalis & vaga appellatio reſpectu cujuſlibet gravaminis non valet, ſed reſtricta ad certam cauſam ſit.

Idem *Epiſc. & Archidiacono de Bononien.*

COnſuluit *b*: [1 & ī.] Conſul. veſtræ t. r. quòd ſi generaliter appel. quis interponeret ab omni gravamine, quod ſibi poſſet contingere, hujuſmodi appellationem tenere non debet. Si verò ab aliquo judice ſuper omni gravamine, quod in una cauſa ſibi poſſit inferri, quanquam generalis appellatio ſit interpoſita, appellationi tamen ejus eſt ab eodem judice deferendum.

[1 Nos veſtra devotio, ut ſi appellatio quæ ab omni gravamine interponitur, teneat, veſtram prudentiam redderemus noſtris literis certiorem, & ideò.]

CAP. XIX.

Appellatio frivola non excuſat inferiorem, quò minus teneatur obedire ſuperiori, ut de contemptu puniatur, niſi innocentiam ſuam aliter purget. h.d. Et eſt caſus notabilis, in eo quod dicitur iſtum eſſe puniendum.

Idem *Zamorenſi Epiſc.* c

CVm parati *d* eſſemus tuas petitiones admittere, I. Diaconus Cardinal. olim Apoſtolicæ ſedis lega. propoſuit, quòd cùm ad ejus vocationem contempſiſſes accedere, in perſonam tuam excommunicationis ſententiam promulgavit: [1 *& infrà.*] Cumque N. canonicus B. Iacobi firmiter adſeveraret, quòd in legatione Regis eſſes, & ideò non potuiſſes ad vocationem prædicti Cardinal. accedere. Cardinalis econtrà adſeruit, quòd non in legatione Regis, ſed in Salamantina eccleſia, te ſuus *e* nuncius inveniſſet: [2 *& infrà.*] Nos verò attendentes, quòd te non decuit contemnere obtentu appell. ad vocationem venire legati: præcipimus, quatenus vel in perſona propria, vel per nuncios idoneos Apoſtolico te conſpectui repræſentes, innocentiam tuam (ſi poteris) oſtenſurus.

[1 Poſt excommunicationem ejus qui vice noſtra fungebatur, te feciſti in Epiſcopum conſecrari.]

[2 Et tibi dixiſſet, quòd in alia eccleſia te non eſſet requiſiturus. Et cùm iterum ex parte tua fuiſſet propoſitum, quòd quando bo. m. fr. n. Archiepiſc. Compoſtellanus appellavit, tuam appellationem etiam interpoſuiſſet: Cardinalis adjecit, quòd appellatio illa tueri in hac parte non potuit, quin ad ipſius vocationem accedere teneris.]

CAP. XX.

Si mandatum factum ei, qui juravit ſtare judicio eccleſiæ, excedit limites juramenti & licitæ promiſſionis, appellare poterit: aliàs ſecus. h.d. compendioſè. Abb.

Idem *Cantuarienſi Archiepiſc.*

ADhæc: *& infrà.* *a* Præterea de his, qui juramentum præſtant, quòd eccleſiæ ſtabunt judicio, & poſtea appellant: Id tua ſolicitudo provideat, ut eos ſervare quod jurant, vel intra XL. dies poſt appellationem interpoſitam iter adripere ad ipſam proſequendam compellas.

CAP. XXI.

Summa ut ſup. ca. proxim.

Idem *Carnotenſi Epiſcopo.*

QVæſtioni, quam facis, utrum *b* appellationi illius ſit deferendum, qui (ſicut moris eſt) præſtito juramento abſolvi meretur, & antequam ei mandetur aliquid, vel mandato recepto cauſa ſubterfugii appellaverit: Reſpon. quòd appellationi, quæ juramento ejus debeat derogare, non eſt in aliquo deferendum, ſed ſtatim erit in eandem reducendus ſententiam: quæ (donec mandatum ſuſceperit, & ſuſceptum pro poſſe fuerit proſecutus) debet firmiter obſervari.

CAP. XXII.

Appellans ab ordinario, poſtea de delicto ab eo commiſſo puniri poteſt per ipſum ordinarium. h.d. ſed ſupple ad textum, idem eſſe de antea commiſſis, ſi nunc de illis accuſatur, ut ca. ad hæc. 1. ſup. eo. & ca. propoſuit. ī. eod.

Idem *Vinton. Epiſco.* c

PRæterea *d* de his, qui ad ſed. Apoſtol. appellant, & poſtea gravia committentes, ſe dum conveniuntur, appellatione tuentur: Duximus reſpondendum, quòd eos appellatio non debet in ſua iniquitate tueri, quò minus eorum exceſſus cenſura canonica puniatur.

CAP. XXIII.

Qui non detulit appellationi ſui adverſarii, de ſua poſteriore circa idem contra eum excipere nequit.

Idem *Grandenſi Patriarchæ & S. Vitalis Presbytero Cardinali.*

COnſtitutis in præſentia noſtra *e* Abbate ſancti Felicis & Presbytero R. pro controverſia, quæ de electione Torcellanæ eccleſiæ eſt ſuborta: & ī. Ideoq; mandamus, quatenus ſi Archidiaconus poſt appellationem & denunciationem excommunicationis ad nominationem ſæpè dicti C. proceſſerit, & primicerius cum canonicis, & plebanus cum adſenſu cleri Epiſcopatus, vel majoris & ſanioris partis, prænominatum I. in Epiſcopum & paſtorem elegerint, non obſtante appellatione præfati Archidiaconi, ſi ipſe appellationi prius factæ non detulit, electionem de præfato I. factam auctoritate Apoſtolica confirmetis.

CAP. XXIV.

Appellans ab ordinario in una cauſa, in aliis coram eo reſpondere tenetur: poteſt tamen eum recuſare ut ſuſpectum, niſi conveniatur de crimine manifeſto, & in quo non cadit excuſatio nec ſuſpicio, ut quia imponitur pœna juris ſurgens ipſo facto. h. d. ſecundùm intellectum intrinſecum.

Idem *Eboracenſi Archiepiſc.*

PRopoſuit nobis M. *f* clericus tuus, quòd ſæpè contingit, ut cùm aliquis ſuper aliqua cauſa appellat, in aliis cauſis, in quibus non eſt appellatum, reſpondere recuſet. Super quo tibi taliter reſpondemus, quòd licet pro illa appellatione non minus teneatur in aliis, ſuper quibus appellatum non eſt, reſpondere: judex tamen, à quo appellatur (quia illi omninò ſuſpectus eſt) eum non debet ad reſpondendum ſuper aliis compel-

---

a *Ca. 32. eod. titul. in 1. compilat. & poſt concil. part. 10. ca. 25.* b *Ca. 27. eod. tit. in 1. comp. & poſt. concil. part. 50. c. 54.* c *aliàs, Zamoren. alit. Zamorien. al. Amoren. alit. Gemoten.* d *Ca. 29. eod. titul. in 1. compil. & poſt conc. Later. ſub Alex. III. p. 10. c. 28.* e *Vid. l. ſi quis uxori. §. appellationem. & ibi Bart. ff. de furt. & in l. ſiquis qui. §. 1. ff. commod.*

a *Ca. 30. eod. tit. in 1. compil. & poſt concil. part. 10. c. 29. Gloſſ. in canon. quod benè. 6. quæſt. 4.* b *C. 31. eod. tit. in 1. compil. & poſt concil. part. 7. c. 20. ubi habes integram clauſulam.* c *aliàs, Vintonien. aliàs Vintonen.* d *C. 32. eod. tit. in 1. compil. & poſt concil. part. 50. c. 53.* e *C. 37. eod. tit. in 1. compil.* f *C. 38. eod. tit. in 1. compil.*

lere, niſi pro crimine adeo gravi & manifeſto, quo ipſo actu meritò ſit damnandus.

CAP. XXV.

Abſolvitur excommunicatus cautione recepta, licet adverſarius, vel excommunicator, ne abſolvatur, appellet. hoc dicit, ſecundum unum intellectum, quem tamen oportet limitare, quando excommunicatio non fuit lata pro manifeſta contumacia vel offenſa: quia tunc non debet abſolvi, niſi ſatisfactione præcedente, ut in ca. ex part. 1. infrà, de verb. ſign.

Idem *R. Cantuarienſi Archiepiſc.*

QVa fronte nos *a* conſulere valeas, non videmus, cùm dicaris ordinem juris pervertere, jam enim non in eccleſia, ſicut eſt canonicum & honeſtum, non etiam in palatio, non in camera tua, ſed in camera Regis contra debitum juris, & Pontificalis officii dignitatem, Epiſcoporum electiones diceris confirmare: [1 *& infrà.*] Sanè ſi quis pro contumacia vel alia qualibet cauſa, interdicto vel excommunicatione tenetur adſtrictus, & offert ſe ad juſtitiam, de his, pro quibus ſententiam ipſam excepit, judex eum (ne in excommunicatione decedat) abſolvere poterit, etiam ſi pars adverſa, ne abſolvatur, appellationis obſtaculum interponat: ab ipſo tamen ante abſolutionem ſufficienti cautione recepta, quòd vel in præſentia Rom. Pontif. ad cujus audientiam appellatur, ſi maluerit adverſarius, vel coram judice, cui cauſam delegaverit, juris pareat æquitati. De his etiam, qui conqueruntur ſe irrationabiliter excommunicationi vel interdicto ſuppoſitos, illud idem dicimus, etiam ſi hi qui hujuſmodi protulerunt ſententiam, ad ſedem Apoſtolicam duxerint appellandum.

[1 *Verùm ne petitionibus tuis noſtrum denegare videamur aſſenſum, ſuper his de quibus nos conſulere voluiſti, tibi prout dedit nobis Dominus, reſpondemus.*]

CAP. XXVI.

Prælatus ſubditum ſuſpendere vel excommunicare non debet, niſi monitione præmiſſa: nec ſubditus contra diſciplinam eccleſiaſticam appellare poteſt, maximè ſi eſt religioſus. Et judex à quo, præfigit terminum appellanti ad appellationem proſequendam, intra quem ſi non proſequitur, judex à quo reaſſumit juriſdictionem. Appellans verò non proſequens appellationem ſuam, condemnatur in expenſis, appellato hoc proſequenti.

Idem *in Concilio Lateranenſi* b.

REprehenſibilis *c*: [1 *& infrà.*] Præſenti decreto ſtatuimus, ut nec prælati (niſi canonica monitione præmiſſa) ſuſpenſionis vel excommunicationis ſententiam ferant in ſubjectos, niſi fortè talis ſit culpa, quæ ipſo ſuo genere ſuſpenſionis vel excommunicationis pœnam inducat. Nec ſubjecti contra diſciplinam eccleſiaſticam in vocem appell. erùmpant. Si verò quiſquam pro ſua *d* neceſſitate crediderit appellandum, competens ei ad proſequendam appellationem terminus præfigatur: intra quem ſi fortè proſequi neglexerit, tunc Epiſcopus liberè ſua auctoritate utatur. Si autem in quocunque negotio aliquis appellaverit, & eo, qui appellatus fuerit veniente, qui appellat venire neglexerit: ſi quid proprium habuerit, competentem illi recompenſationem faciat expenſarum: ut hoc ſaltem timore *e* territus, in gravamen alterius non facilè quis appellet. Præcipuè verò hoc in religioſis volumus obſervari, ne religioſi, cùm pro aliquo exceſſu fuerint corrigendi, contra regularem *f* prælati ſui & capituli diſciplinam appellare præſumant, ſed humiliter ac devotè ſuſcipiant, quod pro ſalute ſua fuerit eiſdem injunctum.

[1 *Valdè conſuetudo in quibuſdam partibus [illegible] fratres & Coepiſcopi noſtri, ſeu etiam Archidiaconi, [illegible] quoſdam in ſuis cauſis exiſtimant, nulla penitus admonitione præmiſſa, ſuſpenſionis ſeu etiam excommunicationis ſententiam [illegible] alii etiam dum ſuperioris ſententiam & diſciplinam [illegible] formidant, ſine ullo gravamine appellationem objiciunt [illegible] ſionem iniquitatis uſurpant, quod ad præſidium [illegible] ſcitur inſtitutum. Quocirca ne vel prælati ſine cauſa [illegible] vare ſubditos, vel ſubditi pro ſola voluntate ſub appellationis [illegible] tu correptionem valeant eludere prælatorum.*]

CAP. XXVII.

Iudex à quo non obſtante appellatione cognoſcit de cauſa, [illegible] lans non proſequetur: hoc primò. Et judex ut ſuſpectus [illegible] poteſt alteri cauſam committere, hoc ſecundò.

Idem *p. c. Eam te.*

AD *a* hæc: [1 *& infrà.*] Cùm à te ſuper aliqua [illegible] ſa fuerit appellatum, fas tibi ſit appellantes [illegible] remota compellere, ut vel appellationem interpoſitam proſequantur, vel coram te juris pareant æquitati. [illegible] ſi alterutra partium te ſuſpectum habuerit, [illegible] judicem eligant *b*, qui propoſitam inter eos [illegible] rimere quæſtionem.

[1 *Præſentibus tibi literis duximus indulgendum ut.*]

CAP. XXVIII.

Si canonicus ad reſidentiam monitus appellat, [illegible] terminus ad appellationem proſequendam: & interim [illegible] beneficio per vicarium de fructibus beneficii ſuſtentatur [illegible] appellationem non proſequitur, vel reſidentiam non facit, [illegible] tur præbenda.

Idem *Salabrienſi Epiſc.* c

PErvenit ad nos *d*, quòd cùm V. eccleſiæ tuæ canonicum, ut in ea reſidentiam faceret, monuiſſes, ad appellationem prorupit: [1 *& infrà.*] Cùm ipſe [illegible] fruſtratoriæ dilationis cauſa videatur dictus canonicus appellaſſe: mandamus, quatenus eum ſtudioſè [illegible] ut in eadem eccleſia reſidentiam faciat: vel [illegible] num eam proſecuturus iter ad nos arripiat [illegible] Interim verò alicui honeſtæ perſonæ vices ejus [illegible] ſia prætaxata committas, & ei de beneficiis [illegible] gnes, unde poſſit congruè ſuſtentari. Quod ſi [illegible] tus V. alterum iſtorum adimplere neglexerit, [illegible] benda ſua prives eundem, & eam alii idoneæ [illegible] concedas.

[1 *Et appellationi ſuæ terminum proximum [illegible] præfixit. Quoniam igitur indignum eſt, pro ejus & aliorum [illegible] fugio prædictam eccleſiam debitis obſequiis defraudari.*]

CAP. XXIX.

A judice juriſdictionem exequente non appellatur.

Idem.

COnſuluit nos tua fraternitas, utrum ſit *a* appellationibus deferendum à Rege Francorum pro [illegible] interpoſitis, ut mancipia detineant Chriſtiana: [1 *& ſ.*] Non convenit, ut pro hujuſmodi appellationibus ab obſervatione decreti debeas abſtinere.

[1 *Et utrum ſuſtinere debeas, quòd de novo conſtruant ſynagogas, ubi eas nullatenus habuerunt.*]

---

a *Ca. 41. eod. titul. in 1. compil. & poſt concil. Lateranen. ſub. Alexand. III. part. 3. c. 2.* b *ſub Alex. III. c. 6.* c *C. 42. eod. tit. in 3. compilat. Quam cautè & prudenter ſententia excommunicationis ferenda ſit, tradit Trident. concil. Seſſ. 24. de reform. ca. 3.* d *alit. ſui.* e *perterritus, detentus. aliter, deterritus.* f *In C. Bar. contra regulam prælati ſui, & capituli ſui diſciplinam appellare, &c.*

a *Ca. 43. eod. titul. in 1. compilation.* b *Vid. leg. [illegible] cum gloſſ. & l. ſecundò requiri. ff. eod.* c *Alias [illegible] aliàs, Salesberien.* d *Ca. 44. eod. titul. in 1. compilat.* e *[illegible] eod. titul. in 2. compilation. quantam poteſtatem habeat Papa ſuper Iudæos, & alios infideles, tradit Innocent. & alii in ca. ſuper his ℥. de vot. & vot. red.*

CAP.

CAP. XXX.

Qui ante citationem vel notitiam literarum miſit nuncium ad Papam, appellare poteſt ne delegatus procedat, ſecus ſi poſt.

Idem Genuenſi a Archiepiſcopo.

AD hæc ſicut b aſſeris. [1 & ĵ.] Reſpondemus, quôd judex ſi ei conſtiterit appellantem antequam partes eſſent citatæ, vel delegatio cauſæ perveniſſet ad ipſum, qui appellationis interponit obſtaculum, nuncium ad ſedem Apoſtolicam deſtinaſſe, factæ debet appellationi deferre, ſed ſi poſt citationem fuerit deſtinatus, ſatis poterit exequi, quod mandatur.

[1 Quandoq; ſuper communi cauſa quæ judici appell. re. committitur, altera pars appellat, aſſerens ſe pro eadem cauſa nuncium ſuum ad ſedem Apoſtol. deſtinaſſe, ad quod taliter.]

CAP. XXXI.

Qui non detulit appellationi interpoſitæ ad Papam, mittitur cum literis ordinarii ad curiam puniendus.

Idem.

DE c priore: [1 & *infrà.*] Cæterùm ſi præfatus canonicus priorem propter ſuas enormitates manifeſtas, quæ ipſum notabilem reddunt, ad ſedem Apoſt. appellavit, & ipſe tali appel. deferre contempſit: eum cum literis tuis veritatem continentibus, de tanto exceſſu ſatisfacturum ad ſed. Apoſt. venire compellas.

[1 Quum deferens protectioni & appellationi veſtræ ad ſedem Apoſtolicam factæ, quendam canonicum ſuum veſtibus fecit omnibus uſque ad camiſiam ſpoliari, & eum accuſationi & appellationi renunciare coegit, qui & de ſuis & quorundam fratrum enormitatibus murmuravit: id tuæ ſolicitudini duximus inſinuandum, ut ſuper hoc rei veritate diligentius inquiſita, ſi inveneris quòd pro evitanda diſciplina prædictus canonicus appellavit, eidem priori propterea nullam pœnam infligere debes, quoniam ſacra Rom. Eccleſia & hujuſmodi appellationem non conſuevit admittere, ne Monachis vel canonicis regularibus præberetur audacia delinquendi.]

CAP. XXXII.

Contra conſtitutiones regulares, appellatio religioſum non defendit.

Idem *univerſis Abbatibus.*

QUia d nos: [1 & *infrà.*] Ut Abbates, qui de aliqua publica infamia publicè reſperſi ſunt e aut convicti, deinde f in communi capitulo commoniti prælationi cedere noluerint, appellandi non habeant facultatem.

[1 Elegit Dominus in hæreditatem ſibi, & à longè de alto proſpiciens, paci & tranquillitati veſtræ, quantum divina gratia concedit, proſpicere cupientes, auctorit. Apoſtolic. vobis concedimus & indulgemus.]

CAP. XXXIII.

Judex à quo, poteſt præfigere terminum appellanti ad proſequendum appellationem, quo lapſo, readſumit judex juriſdictionem.

Idem.

AD aures g noſtras: [1 & ĵ.] Appellanti ad perſecutionem appellationis terminus congruus præfigatur: intra quem, ſi appellationem non fuerit proſecutus, extunc compellatur ſtare judicio delegati.

[1 Noſtras te ſignificante pervenit, quòd cùm interdum tibi vel aliis cauſas ſub ap. re. delegamus, altera partium, ut tamen ſ a-let declinare judicis delegati, quæſtiones incidentes opponit, & tum licet in principali cauſa app. re. non ſit procedendum, in appell. tandem vocem prorupit, appellationi ſuæ terminum non præfigens, ſicq; partem aliam ſine proſecutione appellationis facit remanere ſuſpenſam. Poſtulas igitur tibi & aliis judicibus indulgeri, ubi cauſa ſine appellatione committuntur, incidentes quæſtiones ſine debito appell. poſtpoſita valeas terminare. Cæterum cum incidentes quæſtiones ſæpius præjudicales non immeritò judicentur, petitionem tuam in hac parte non duximus admittendam. Sed ne qua pars fruſtratoriè diutius affligatur.]

CAP. XXXIV.

Si præcedente gravamine quis ſubmittit ſe protectioni ſuperioris, habetur pro appellante: dummodo ſervaverit ea, quæ in appellatione ſunt neceſſaria.

Idem *Abulenſi Epiſc.*

AD audientiam a noſtram noveris perveniſſe: quòd cùm Zamorenſis Epiſcopus G. Presbyterum eccleſiæ ſancti Iacobi Zamor. multipliciter moleſtaret: tandem idem Presbyter ſe & eccleſiam b ſuam, noſtræ protectioni ſubjecit: [1 & ĵ.] Licet autem prædictus Presbyter ex ſimplicitate fortè verbum appell. non expreſſerit: quia tamen poſtquam ſe & ſua noſtræ protectioni ſubjecerat, non debuit ſine cauſæ cognitione aliqua ſententia condemnari: mandamus, quatenus (ſi ita tibi conſtiterit) ſententiam, quam præfatus Epiſcopus in eundem Presbyterum tulit, denuncies non tenere.

[1 Sed præfatus Epiſcopus pro eo fortè quòd expreſſè non appellavit, in eum poſt invocatum ſed. Apoſtol. patrocinium, contra etiam privilegium Compoſtellanæ eccleſiæ indultum, excommunicationis ſententiam promulgavit.]

CAP. XXXV.

Cauſa non eſt ad judicem à quo remittenda, appellatione adhuc non juſtificata, niſi de partium conſenſu.

Idem *Archiepiſcopo Tarracon.* c

ACcepta d conqueſtione canonicorum Pampillon. [1 & ĵ.] Non debet ad eos cauſa remitti, niſi partes conſenſerint à quibus noſcitur appellatum.

[1 Quòd dilect. fi. n. dux Navarrorum eos bonis ſuis ſpoliaſſet, cauſam ipſam tibi frater ad eorum petitionem commiſimus terminandam. Verùm quoniam nobis tacuerunt, quòd ab audientia ſuis ad ſed. Apoſtol. appellatum, nec nos ſi hoc nobis conſtitiſſet, tuo cauſam commiſiſſemus examini, cùm.]

CAP. XXXVI.

Delegatus etiam datus cum clauſula, appellatione remota, recuſari poteſt, ſi eſt conſanguineus impetrantis, vel ſi fuit advocatus ejus in illa cauſa.

Lucius III. *Gualtero* e *Lineonen. canonico.*

POſtremò fraternitati f tuæ literis præſentibus intimamus, quòd ſi cauſa alicui fuerit delegata, qui conſanguineus ſit illius, qui literas impetravit, aut in eodem negotio advocati officio functus, vel ex alia juſta cauſa ſuſpectus: hujuſmodi delegatus non immeritò poterit recuſari, quamvis appellatione remota fuerit ei negotium delegatum.

CAP. XXXVII.

Sententia interdicti non ſuſpenditur per appellationem ſequentem.

Idem *Norvicenſi Epiſc.* g

AD hæc h quoniam ſub interdicto aliqui conſtituti appellant, & deinde illud ſervare contemnunt, quid in hoc caſu ſervandum ſit, conſulere voluiſti.

---

a al. Ianuenſi, ſed idem eſt. nam olim Genuam, Ianuam vocabant. b Ca. 2. eod. titul. in 2. compilat. & de miſſione nuncii, an aliquid operetur, Pannorm. infra hoc tit. ca. ut debitus. c C. 3. eod. titul. in 2. compilat. vid. Guid. Pap. hic. d Ca. 5. eod. tit. in 2. compilat. e Verbum, ſunt, deeſt in plur. antiquis. f alit. & deinde. g Ca. 6. eod. tit. in 2. compil. unde cognoſces apertè hujus decretalis ſenſum.

a C. 7. eod. tit. in 2. comp. vid. Lanfr. de Oreano in c. quoniam. ſupr. de probat. b Dictio, ſuam, deeſt in antiq. c al. Teracon. d C. 2. de reſc. in 2. comp. unde intelligitur hoc fragm. vid. l. legatus. ff. de offic. præſ. & l. munerum. §. judic. ff. de mun. & hon. e al. VValtero. al. Gualtero. f C. 45. eo. tit. in 1. comp. & poſt conc. p. 10. cap. 18. g al. Novarienſ. h C. 46. eod. tit. in 1. comp.

Noveris igitur, quòd ſicut poſt appell. excommunicari non poſſunt, ſic interdictum nequeunt, cui ante appell. eos conſtat ſuppoſitos, declinare.

CAP. XXXVIII.

Iudex appellationis remittit appellantem & cauſam ad priorem judicem: niſi ſibi conſtiterit à gravamine vel injuſta ſententia fuiſſe appellatum.

Clemens III.

CVm *a* in eccleſia: *& infrà.* Accepimus, quòd quidam clerici de Gual. occaſione judicii tui, quod velle obſervare ſe jactant, Linconen. Epiſcopi judicis ordinarii ſine cauſa rationabili cognitionem evitant. Vnde mandamus, quatenus ſi quando contigerit aliquem de clericis à præfato Epiſcopo ad tuam audientiam appellare, non ante appellationem admittas, quàm tibi conſtiterit eam vel à gravamine, vel injuſta condemnatione *b* porrectam: alioquin ipſum ad prædicti Epiſcopi audientiam remittas, appell. remota ejus judicio pariturum.

CAP. XXXIX.

Si appellans, qui non proſequitur, redit ad judicem à quo, & iterum gravatur (non obſtante prima deſertione) poteſt iterum appellare. h.d. & eſt caſus notabilis. Pannor.

Idem.

DIrectæ *c* nobis tuæ literæ demonſtrarunt, quòd cùm in tua præſentia cauſa cujuſdam matrimonii tractaretur, in qua pars viri conſanguinitatis vinculum opponebat: & pars mulieris ad ſedem Apoſtolicam appellaſſet, nec appellationem ſuam præfixo termino fuerit proſecuta: poſtmodum ea renunciante appellationi, quam fecerat, tu in cauſæ cognitione procedens de parentela teſtimonia recepiſti: verùm quia mulieris pars iterum appellavit, poſtulas, utrum ad calculum ſententiæ procedere valeas, edoceri. Reſpondemus igitur, quòd licet juxta decretum Lateran. concilii poſtquam in termino proſequendæ appell. ſtatuto appellans ſuam appell. non fuerit proſecutus, auctoritate tua liberè poſſis uti: tamen quia iterum appellavit (cùm ſecundùm jura ei licuerit *d* in eadem cauſa bis appellare) ſe à juriſdictione tua fecit exemptam, præſertim cùm hic ad ſeparationem matrimonii, quod eſt res favorabilis, intentio viri procedat.

CAP. XL.

Sententia excommunicationis, ſuſpenſionis, vel interdicti lata ſub conditione ſuſpenditur, ſi ante conditionis eventum fuerit appellatum. h.d. inhærendo verbis literæ, ut ſic ſatisfaciat cuilibet lecturæ. Et eſt deciſio ſubtilis, & multùm allegabilis.

Cæleſtinus III.

PRæterea *e* requiſiti fuimus, ſi quis judex ita protulerit ſententiam: Niſi Sempronio intra xx. dies ſatisfeceris, te excommunicatum, vel ſuſpenſum, aut interdictum eſſe cognoſcas *f*: ille in quem fertur ſententia medio tempore appellans, ad diem ſtatutum minimè ſatisfecerit, utrum ille ſententia tali ligetur: aut interpoſitione appell. tutus exiſtat. Videtur autem nobis, quòd in hujuſmodi ſententiam appell. obſtaculum debeat impedire.

CAP. XLI.

Si per reſcriptum committantur plures articuli connexi, & in uno removeatur appellatio, intelligitur remota etiam in aliis. hoc dicit.

Idem.

SEcundò *a* requiris, cùm pluribus articulis in una commiſſione poſitis, in uno tantùm contingat appellationem expreſsè vetari: utrum appellatio teneat, ſi ſuper aliis fuerit appellatum? In quo tibi reſpondemus, quòd cùm ſecundùm B. Gregorium *b* verba intentioni deſerviant *c*, & hæc ſit noſtra intentio, ut de omnibus articulis, qui in commiſſione ponũtur, juſtitia ſuum conſequatur *d* effectum, in omnibus appellatio intelligitur interdicta. Nihil enim intereſt, utrum inhibeatur primò, an ſecundò, medio *e*, an in fine: cùm (ſicut utriuſque juris argumenta nos docent) ea, quæ in principio, ad medium & ad finem: illa verò, quæ in medio, ad finem atque principium ſæpè referri contingat.

Cauſa ſuſpicionis proponenda eſt coram judice, qui recuſatur, & probanda coram arbitris. h. d.

Tertiò poſtulas edoceri: [1 *& infrà.*] Conſul. tuæ reſponſ. quòd cùm aliquis judicem proponit ſe habere ſuſpectum, ſuſpicionis cauſam coram eodem allegare tenetur: ſed partes ut in aliquos non valdè remotos conveniant, per eundem judicem debent cogi: coram quibus ſi cauſa ſuſpicionis intra terminum competentem probata non fuerit, tunc demum auctoritate ſua judex utetur. Quòd ſi coram ipſis cauſa ſuſpicionis probata fuerit, cauſæ cognitioni ſuperſedere tenebitur recuſatus. Ipſa namque ratio dictat, quia ſuſpecti & inimici judices eſſe non debent.

[1 *Cùm aliquis judicem tanquam ſuſpectum recuſat, cauſam ſuſpicionis debeat allegare, & eam niſi manifeſta ſit coram eodem judice probare teneatur. Vtrum etiam judex poſſit in ſuo judicio & negotio procedere, ſi ille qui ſuſpicionem objicit, ejus aut non velit, vel non poſſit in jure probare.*]

CAP. XLII.

Non tenetur judex vel adverſarius deferre appellationi, cum non detulit appellans.

Idem.

AN ſit deferendum *f* appell. illius, quem adverſarius de expoliatione poſt appell. legitimè interpoſitam ſibi facta *g* paratus eſt incontinenti convincere, nos duxiſti per tuos nuncios conſulendos. Reſpondemus quòd cùm in eo *h* quis puniendus ſit, in quo deliquit, qui appellationi deferre neglexit *i*, ſe beneficio reddit appellationis indignum.

CAP. XLIII.

Habet duos intellectus: ſecundùm primum hoc intendit: Nam executor non recuſatur, nec ab eo appellatur, niſi modum excedat, maximè ſi eſt datus cum clauſula, appellatione remota: ſecundum alium intellectum. h.d. A judice ſuſpecto non receditur per appellationem, niſi modum excedat.

Innocentius III. *Illuſtri Regi Francorum.*

NOvit ille *k*, qui nihil ignorat: [1 *& infrà.*] Præterea interdicti ſententiam Cardin. non edidit, ſed potiùs publicavit: nec fuit dictator ipſius, ſed relator & executor. Vnde cùm ſecundùm jus ab executoribus appellari non poſſit, niſi forſan modum excederent in exequendo, nos etiam in literis ſuper hoc directis ad ipſum, appellationis curavimus obſtaculum inhibere, appellationi ab eo interpoſitæ non fuerat deferendum. De ſuſpicionis autem *m* objectis, licet eum meritò tibi ſuſpectum fuiſſe credamus, non tamen & ſi fuiſſet,

a *Ca.11. eod. titul. in ſecunda compilation. Vid. Guid. Pap. hic.* b *Vid. l. qui ad civilia. Cod. de appellatio.* c *Cap.13. eod. titul. in tertia compilat.* d *In omnibus manuſcr. ei licuerat in eadem cauſa appellare ſecundò.* e *Ca. 14. eodem titul. in 2. compilation. vid. Bald. in ca. commiſſa. de elect. in 6. & Antonius de Butrio in ca. licet. de voto & voti redempt.* f *videtur deeſſe conjunctio, &, quæ eſt in vet. comp.*

a *Cap.16. eod. tit. in 2.comp.* b *lib.26. in Iob. c.5.* c *vid. l. pater. §. fundum. ff. de leg.3. & l. cùm pater. §. dulciſſimis. & utrobique per Bart. ff. de leg.2.* d *exequatur.* e *medio, an ſine.* f *Cap.17. eod. tit. in 2.compil.* g *al. factam.* h *vet. quia dictum eſt in antiquioribus.* i *neglexerit.* k *vid. c. extat. ſup. de off. leg. cujus pars eſt. & c.1. eod. tit. in 3. comp.* l *al. verius.* m *In recent. impreſſ. De ſuſpicione autem objecta.*

propter

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

propter appellationem interpoſitam ab eo deſiſtere debuiſſet, ad quod non proprio motu, ſed noſtro potius præcepto proceſſit.

[1 *Quæ hic abſciſſa ſunt, reperies ſupr. de off. legati, c. novit.*]

CAP. XLIV.

Si appellatio recipitur à judice, vel approbatur à parte, terminus ad eam proſequendam præfixus obtinet vicem peremptorii, ut in abſentem procedatur, ac ſi peremptoriè fuiſſet citatus: nec talis terminus præveniri poterit ab aliqua partium.

Idem.

SÆpè *a* contingit, quòd cùm ad noſtram audientiam appellatur, propter defectum partis alterius neque per ſe, neque per reſponſalem idoneum appellationem interpoſitam proſequentis, vel forſitan ex malitia ſubſequentis reſponſalis mandatum procuratorium occultantis, lites, quæ de facili poterant terminari, remanent indeciſæ, cùm frequenter juris quæſtio moveatur, cujus apud nos probationes neceſſariæ [in *b* contrario] non exiſtunt, & interdum etiam facti, quomodo de levi poſſet partibus præſentibus comprobari. Vnde licet in Lateranen. concilio *c* fuerit conſtitutum, ut ſi in quocunque negotio aliquis appellaverit, & eo qui appellatus fuerat veniente, qui appellavit venire neglexerit: competentem illi recompenſationem faciat expenſarum, ut hoc ſaltem timore *d* deterritus, in gravamen alterius non facilè quis appellet. Quia tamen propter hoc quæſtiones prorogantur, præſenti decreto ſtatuimus, ut ſi hujuſmodi appellatio vel à judice *e* recepta, vel à parte fuerit approbata, poſt terminum appellationi præfixum edicti peremptorii vires obtineat, ita videlicet, ut extunc in abſentem perinde procedatur, ac ſi peremptoriè vocatus ad judicium extitiſſe. Quòd ſi forſitan interpoſita provocatio malitioſè recepta, vel approbata non fuerit, cùm conſtiterit legitimè provocatum, nihilominus eam vigorem volumus obtinere. Salvis conſtitutionibus, de provocantibus poſt ſententiam promulgatis: quibus appellationes ſuas proſequi non curantibus, poſt terminum appellationi proſequendæ præfixum, rata manet ſententia, quæ fuerat appellatione ſuſpenſa. Quicquid autem contra citationem peremptoriam poſſet ab abſente proponi, adverſus appellationem hujuſmodi valeat allegari. Si quis autem terminum appell. præveniens tacita veritate literas impetravit, & careat impetratis, & pœnam contumaciæ non evadat. Hoc autem in litibus, ſive judiciis exercendis volumus obſervari.

CAP. XLV.

Appellatione deſerta per negligentiam appellantis, poteſt judex ex officio procedere in caſibus, in quibus ejus officium exuberat. & eſt caſus valde notabilis.

Idem *Lemovicenſ.* f *& Cantuarien. Epiſcopis.*

COnſtitutus in præſentia *g* noſtra Archidiaconus Claremon. nobis expoſuit, quòd Claremon. Decanatu vacante, quidam canonici vota ſua in Epiſcopum tranſtulerunt, & Epiſcopus cum quibuſdam aliis expreſsè conſentientibus in eundem Archidiac. ei contulit Decanatum, XI. canonicis priùs appellantibus, ne quis aſſumeretur præter adſenſum omnium in Decanum, cùm electioni ejus XXV. tum per ſe, tum Epiſcopo medio conſentirent. Cumque ſancti Marcelli Presbyter Cardinalis tunc Apoſtol. ſed. leg. per partes illas tranſitum faceret, non ut appellationi ad nos interpoſitæ derogaret, ſed ut inſtructam tranſmitteret ad nos cauſam, ſancti *a* Egidii & ſancti Andreæ Abbatibus examinationem delegavit ipſius, & mandavit eiſdem, ut partem contradicentem electioni Decani citarent ad ipſum, contradictionis ſuæ cauſam in ejus præſentia oſtenſuram: [1 *& infrà.*] Intellecto igitur per adſertionem Cardinal. quòd ſub ea forma fuerat appellatum, ne ſine adſenſu omnium procederetur in electione Decani, & quòd appellantes appella. intra annum non fuerant proſecuti, nec erat propter quod eis eſſet biennium indulgendum, cùm ſicut bis intra tempus legitimum ſimplicem nuncium ad ſedem Apoſtolicam deſtinarant *b*, ſic potuiſſent ſaltem ſemel procuratorem idoneum deſtinaſſe. Ne tamen peremptorias exceptiones ex eorum parte propoſitas videamur ſub ſilentio præterire, mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit Archidiac. facto Epiſcopi, ex quo nititur, ſponte renunciaſſe, vel prædictum Epiſcopum proceſſiſſe ad electionem ipſius prætermiſſis prædictis, ſine quibus non procederet in illa tranſlatione voluntatum, ex qua nititur Archidiac. præponitur eſſe electum, ei ſuper Decanatu ſilentium imponatis: alioquin nominationem ſeu electionem taliter factam de alio, & quicquid fuerit ſecutum ex ipſa, denuncietis irritum & inane.

[1 *Cùm igitur Card. prædictus quæ coram eo propoſita ſunt, nobis fideliter retuliſſet.*]

CAP. XLVI.

Contra electum, vel confirmatum nullum aliud jus expectantem, non admittitur regulariter exceptio, vel appellatio, maximè fruſtratoria ad impediendum electionis vel confirmationis effectum: ſed poſſeſſione habita, poterit accuſari vel denunciari. hoc dicit, & ſecundum hoc eſt caſus notabilis.

Idem *Cancellario Meten.*

COnſtitutis in præſentia *c* noſtra N. Decano ſancti Salvatoris, & cantore Metenſ. [1 *& infrà.*] Metenſ. intimavit Epiſcopus, quòd ſancti Salvatoris præpoſitura vacante, die electioni præfixo per Patrem & Filium & Spiritum Sanctum in virtute obedientiæ, ac ſub animæ periculo canonicos adjuravit, ut ſecundùm Deum, & juxta conſcientiam ſuam unum eligerent de duobus, in quos partes videbantur oculos extendiſſe, quem eccleſiæ magis utilem & idoneum reputarent. Decanus autem cum duobus Diaconis & Subdiaconis tribus dictum cantorem in præpoſitum nominavit; cantor verò ipſe, qui Presbyterali officio fungitur, & cuſtos cum ſcholaſtico & Magiſtro B. Sacerdotibus, levitis duobus, & Subdiaconis quinque te *d* concorditer elegerunt: cujus electionem tanquam à majori & ſaniori parte capituli factam (cùm de perſonæ tuæ honeſtate conſtaret) prædictus Epiſcopus confirmavit: & cùm tibi vellet domum *e* & inveſtituram porrigere (ut moris eſt) Decanus ad ſedem Apoſtolicam appellavit, contra te impotentiam duntaxat allegans, proponendo te in partibus illis, quaſi penitus impotentem, in quibus præpoſituræ poſſeſſiones exiſtunt, addens quòd alia tibi objiceret in præſentia noſtra, quæ tunc in præſentia judicis ſuſpecti noluit explicare.

Nos ergo, quia conſtitit evidenter illam appellationis cauſam quæ fuit expreſſa, rationabilem non fuiſſe *f* t

---

a *C.2. eod. tit. in 3. comp.* b *Incluſa deſunt in antiq.* c *ſub Alex. 3. c. 6.* d *detentus.* e *ſuſcepta.* f *al. Lemonicen.* g *C.3. eod. tit. in 3. comp. Ex hac Decr. obſervabis multa ſingularia quæ præ cæteris colligit Guid. Pap. hic.*

a *Illidii.* b *deſtinaverant. alii. deſtinarunt.* c *Ca.4. eod. titul. in 3. compil. an neceſſe ſit ſemper eligere magis idoneum, vid. Thom. 2. 2. quæſt. 63. art. 2. ad 3. arg. Sot. lib. 3. de juſt. & jure. q. 6. art. 2. & Covaruv. in reg. peccatum. de reg. jur. lib. 6. in 2. p. relect. §. 7.* d *Hoc eſt cancellar. Metenſem, cui hæc ſcribit Pap.* e *donum habent aliquot exemplaria.* f *Quæ dicatur rationabilis cauſa, vide apud Bart. in l. quòd verò. ff. de legi. & in l. ſi poſtulaverit. §. ratio. ff. de adult.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aliam autem tunc non expreſſit, etſi dixerit idem Decanus, quòd aliam vellet objicere coram nobis, decrevimus tuæ confirmationis effectum non debere per ea, quæ ſunt propoſita, impediri. Si quid tamen contra te non in modum exceptionis ad impediendum electionis & confirmationis effectum, ſed in modum denunciationis, vel accuſationis duxerit proponendum, poſtquam pacificam ipſius præpoſituræ poſſeſſionem fueris aſſecutus, proponendi licentiam non negamus.

[1 *Et D. ſcholaſtico ejuſdem eccleſiæ tuæ procuratoribus benignam curavimus audientiam indulgere. Fuit autem nobis ex parte tua propoſitum, ſicut etiam ven. f. n.*]

CAP. XLVII.

Appellari poteſt ſi locus non tutus partibus aſſignatur, etiam ſi ſit ſcriptum, appellatione remota.

Idem *Vigorien. Epiſcopo.*

EX parte tua *a*: [1 & ſ.] Præſenti pagina reſpondemus, quòd cùm excuſetur honeſtè, qui ad præſentiam delegatorum judicum non poteſt ſecurè venire citatus, tu vel tui quoties ad illos judices vos evocari contigerit, ad quorum præſentiam vobis periculoſum eſt ire, liberè poteris appellare, etiam ſi in literis commiſſionis appell. fuerit remedium interclusum, niſi judices vobis aſſignent locum idoneum & ſecurum.

[1 *Fuit propoſitum coram nobis, quòd cùm inter Anglicos & Valen. ſint inimicitiæ manifeſtæ, & ad partes illas Anglicis ſit tranſitus periculoſus, pro viarum periculis & guerra quæ inter gentes illas frequenter eſſe dignoſcitur continua: multi de cauſa ſua meritis diffidentes, te aliquando vel tuos auct. literarum noſtrarum trahere ſatagunt ad judices in VVallia conſtitutos, ut ſic indefenſas cauſas etiam juſtiſſimas relinquatis, vel compoſitionem ſubeatis injuſtam pariter & damnoſam. Cùm igitur cauſas quas committimus ſic velimus ſine debito terminari, quòd neutra partium contra juſtitiam aggravetur f. t. p. a. ſ. m. & tibi.*]

CAP. XLVIII.

Licitè appellat reus, ſi non auditur excipiens procuratorem actoris non habere ſufficiens mandatum, vel ſe prius conventum per alias literas, de quibus non ſit mentio in ſecundis. hoc dicit, quoad titulum.

Idem *Epiſcopo, Decano & præcentori Herforden.*

SIgnificavit *b* nobis magiſter hoſpitalis Eboracenſ. [1 *& infrà.*] Præterea capitulum Eboracen. auctoritate quarundam literarum, in quarum ſigillo continebatur ſigillum capituli ad citationes tantùm, cùm aliud ſigillum capitulum illud noſcatur habere, quendam conſtituebat actorem: ſed licet idem Magiſter allegaverit, quòd occaſione literarum illarum actor non deberet admitti: & inſuper adjunxiſſet, quòd auctoritate literarum quarundam à nobis ad alios judices obtentarum priùs conventus non debuit per literas poſteriores, in quibus nulla fuerat mentio de prioribus, conveniri: judices tamen exceptiones hujuſmodi admittere noluerunt, propter quod vocem ad nos appellationis emiſit. Quocirca mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit ob dictas cauſas, vel earum aliquam ad noſtram fuiſſe audientiam appellatum: revocato in irritum, quicquid poſt appellationem hujuſmodi noveritis eſſe factum *c*, partes, &c.

[1 *Quòd cùm P. quondam rector Hoſpitalis illius diem clauſiſſet extremum, ven. f. n. Eboracen. Archiepiſcopus, ad quem & prædeceſſores ſuos hoſpitalis ejuſdem ordinatio pertinuit ab antiquo, volens ipſum ex defectu rectoris diſpendium ſuſtinere, [illegible] Presbyterum ejuſdem domus à ſuis fratribus unanimiter in rectorem electum præfecit ibidem, ſperans quòd domus illa [illegible] tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus reciperet incrementum: procedente verò tempore Decanus & capitulum Eboracen. eccleſiæ, tanquam ad ipſos hoſpitalis ejuſdem ordinatio [illegible] Magiſtrum ipſum à ſua adminiſtrationis officio removere [illegible] literas ſuper hoc Apoſtolicas ad Decanum Lingonen. & [illegible] dices impetrarunt; quarum auct. in jus vocari fecerunt tam [illegible] epiſcopum quam rectorem. partibus igitur die peremptoria aſſignata coram ipſis judicibus conſtitutis; judices alias vices ſuas [illegible]runt, ſola ſibi definitiva reſervata.*]

CAP. XLIX.

Licitè appellat reus, ſi non auditur petens declarari [illegible] in libello.

Idem *Magiſtro G. Archid. & 2 VVirmam canonicis Sueſſonen.*

SIgnificantibus *b* T. & R. fratribus, noſtro fuit Apoſtolatui declaratum, quòd cùm inter ipſos ex una parte, & V. ex altera, ſuper quadam terra coram judicibus delegatis quæſtio verteretur, ipſi cùm plures [illegible] berent, ut terra illa, ſuper qua quæſtio vertebatur, [illegible] ſtenderetur eiſdem, à judicibus poſtularunt: quod cùm ipſi facere denegarent, ad noſtram audientiam provocarunt. Quocirca mandamus, quatenus ſi eſt ita, revocato in ſtatum debitum, ſi quod poſt appellationem [illegible] veritis attentatum, &c.

CAP. L.

Iudex à quo non poteſt ſtatuere terminum ad [illegible] appellationem: quòd ſi fecerit, intelligitur ſtatuiſſe [illegible] tandum.

Idem *Eboracen.* c *(Epiſcopo, &) de Luc. & de [illegible] molli Abbatibus.*

EX inſinuatione *d* prioris & canonicorum [illegible] Barbaræ nobis innotuit, quòd cùm inter ipſos ex una parte, & V. camerarium de Tangar *e* ex altera, ſuper quondam *f* manerio coram judice ordinario quæſtio verteretur, & idem camerarius ad noſtram audientiam appellaverit, appellationi terminum non [illegible] dictus judex, qui cauſam illius videbatur fovere [illegible] eo, quòd quidam clericus commenſalis ſuus, dicti camerarii in eadem cauſa fuerat advocatus, hunc terminum appellationi præfixit, ut ad Feſtum Purificationis utraque pars eſſet ab appellationis perſecutione [illegible]ſa, licet non potuit nobis legem imponere, [illegible] amur intra dictum terminum expedire, [illegible] dùm legitimas ſanctiones lis, quæ in conſiſtorio [illegible] pis ſperatur inferri, abſque damno moræ [illegible] neat, donec ipſam faciat introduci, & à [illegible] rimi juxta morem. Interim autem nuncium [illegible] præveniens nuncium eorundem, nec ipſo uſque ad terminum legitimum expectato, impetravit literas & [illegible] ceſſit. Quia verò fraus & dolus alicui patrocinari non debent, mandamus, quatenus ſi eſt ita, partibus convocatis, audiatis cauſam, &c.

CAP. LI.

Qui extra judicium appellat, ex veriſimilibus & probabilibus cauſis, ne in poſſeſſione moleſtetur: ſi poſtea ſpoliatur, [illegible] ante omnia in ſtatum, in quo erat tempore appellationis [illegible] dicit, inhærendo verbis literæ, & ut mos geratur [illegible] Pannormitan.

Idem *Roſen. & Bonden.* g *Epiſcopis.*

a *(C. 5. eod. tit. in 3. compil. præter Philippum de Peruſ. hic, vid. Bartol. in l. ante ſententiam. ff. de appell. recipiendis.* b *C. 6. eod. tit. in 3. compil. De materia ſigilli, vid. Felin. in c. 2. ſupr. de fide inſtr. Decium in ca. poſt ceſſ. ſup. de prob. & quos citavi in c. 6. de fide. inſt.* c *attentatum.*

a *Malè Vin. Normanno.* b *C. 7. eod. tit. in 3. comp.* c *[illegible] rimen. al. Abricen. Epiſc. & de Lum. & de Monte [illegible]* d *C. 8. eod. tit. in 3. compil.* e *Tangari. al. Tanger.* f *[illegible] peram in vulgatis monaſteria.* g *Bondonen. al. Roſenen. & Londonien. al. Bondon. & Londonen.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

BOnæ a memoriæ O. de camera perſona eccleſiæ de Faven. viam univerſæ carnis ingreſſo, Abbas ſancti Auguſtini Cantuarienſis ejuſdem eccleſiæ, quam ad ſe aſſerit pertinere, primò per quoſdam monachos, ſecundò per ſeipſum poſſeſſionem ingreſſus, ad nos pluries vocem appellationis emiſit, ne quis eum ſuper poſſeſſione ipſius eccleſiæ præſumeret moleſtare, cumque aliquandiu prædictam eccleſiam pacificè poſſediſſet, quidam clerici Cantuarienſis diœceſis ipſum Abbatem & monachos de poſſeſſione ipſius eccleſiæ, per violentiam ejecerunt: [1 & infrà.] Procurator verò Archidiaconi propoſuit ex adverſo, quòd defuncta perſona eccleſiæ Archidiacono tantùm datur ejus cuſtodia, imò Archidiaconi, qui fuerunt pro tempore, tam de jure communi, quàm de generali conſuetudine, tam in illa eccleſia, quàm in aliis univerſis ejuſdem diœceſis, hoc jure ſemper uſi fuerunt. Præterea præfatus O. nomine Archidiaconi eccleſiam poſſedit eandem, utpote qui ei unam procurationem, & v. ſol. nomine eccleſiæ annis ſingulis exolvebat: [2 & infrà.] Præmiſſis igitur diligenter inſpectis, prædictos Abbatem & Monachos in eum ſtatum, in quo tempore appellationis factæ ex veriſimilibus & probabilibus cauſis ad nos legitimè interpoſitæ fuiſſe noſcuntur (proprietatis parti utrilibet ſalvo jure) decernimus reducendos, ac fructus medii temporis perceptos *b* cenſuimus pariter aſſignandos eiſdem.

[1 *Hinc inde & aliis pluribus ex parte Abbatis & Monachorum propoſitis.*]

[2 *Eidem O. ſublato de medio apud Archidiacon. animi poſſeſſio* [illegible] *remanſiſſe, quæ non perditur niſi Archidiacon. ſe putaverit poſſe depelli, vel niſi veniens non fuiſſet admiſſus. Si ergo Monachorum poſſeſſio quæ potius detentio clandeſtina debet dici, quoniam Archidiacon. ipſam poſſeſſionem non perdidit, & ſi eam Monachi non potuerunt rehabere, cùm duo in ſolidum quicquam poſſidere non poſſint. Cùm igitur Archidiacon. potuit ſuo jure in poſſeſſionem intrare, ac tenentes de facto fortius ejicere potuit nullo* [illegible]*, nec ullatenus reſiſtente ſibi jus proprium reſervare, cùm* [illegible] *nullam habere injuriam dignoſcatur. Ad hæc Monachi poſſeſſionem Archidiaconi non poſſunt aliquatenus advocare, & ſi eam habuiſſe conſtaret, quia cùm eos nequaquam de poſſeſſione ejecerit, nec hoc probatum fuerit, nec in jure confeſſum, non habent quod objiciant extraneo detentori, præſertim cùm & ipſi auct. ſua poſſeſſionem intraverint, & injuriam aliis facientes jus aliquod* [illegible] *acquirere nequiverint. Appellatio quoque quam Monachi ſe interpoſuiſſe proponunt, penitus nulla fuit, cùm non niſi à gravamine præſenti, præterito vel futuro debeat appellari. Archidiaconus verò nec prius eos gravaverat, nec ipſos poſt appellationem gravavit, cùm rem vacuam, quam cuſtodiendi jus habet, imò quam ex officio cuſtodire tenetur, in cuſtodiam ſuſcepiſſe noſcatur. Deniq; appellationi Monachorum non fuerat ullatenus deferendum, quoniam ſi ad eos eadem eccleſia pertineret, non debuerunt auctoritate propria ipſius poſſeſſionem intrare, præſertim cùm ſcierunt vel ſcire potius debuerunt, quòd cuſtodia eccleſiarum vacantium ad Archidiacon. pertinebat, & ſi tunc idem Archidiaconus præſens eſſet, eandem denegaſſet eiſdem, & ſibi prout ad ejus ſpectavit officium tenuiſſet: Cùm autem clandeſtina fuiſſet eorum poſſeſſio, non potuerunt verè poſſeſſores haberi, cùm ſuper poſſeſſione nequeat injuria fieri clandeſtino poſſeſſori.*]

CAP. LII.

Iterum adreptum habet vim appellationis, ſi ſervantur ea, quæ ſervari debent in appellatione. hoc dicit, ſecundum unum intellectum veriſſimum.

Idem *S. Auguſtini, & S. Gregorii prioribus.*

DIlecti filii Io. *a* & H. prioris & monachorum Cantuarien. eccleſiæ nuncii retulerunt, quòd cùm pro cauſa, quæ inter dictos priorem & Monachos, & Cantuarien. Archiepiſcopum ſuper capella de Lamede vertebatur, ab ipſis ad ſedem Apoſtolicam mitterentur, idem Archiepiſcopus, poſt iter adreptum in eos excommunicationis ſententiam promulgavit. Cùm autem plus ſit ad ſedem Apoſtolicam facto provocare, quàm verbo, & ipſis propter dictam cauſam ad Romanam eccleſiam venientibus intelligatur ad ſedem Apoſtol. provocatum: mandamus, quatenus ſi eſt ita, dictos Io. & H. denuncietis excommunicationis vinculo non teneri.

CAP. LIII.

Per clauſulam, appellatione remota, inhibetur omnis appellatio, quæ à jure non indulgetur expreſſè. hoc dicit, uſque ad §. verùm.

Idem *Epiſcopo* b *Helin.*

PAſtoralis officii diligentia *c*: *& infrà.* Quæſiviſti *d*, utrum quando inhibetur appellatio in reſcripto, fruſtratoria tantùm inhibita videatur? Nos igitur attendentes, quòd per appellationem fruſtratoriam, etiamſi non fuiſſet inhibita, negotium non debeat impediri: reſpondemus, quòd quælibet provocatio intelligitur removeri, quæ à jure non indulgetur expreſsè, ſed ſi appellans fuerit gravatus injuſtè, gravamen hujuſmodi per ſuperiorem poterit emendari.

Licet excommunicatus ab excommunicatione appellet, nihilominus denunciari poteſt, & beneficii reditibus ſpoliari. hoc dicit.

Verùm quia multotiens *e* quid ad tempus per appellationem legitimam à judicis ſui, quoad aliquem certum articulum, eximitur poteſtate: conſuluiſti nos, utrum ſi quis excommunicationis ſententia innodatus, ante denunciationem ipſius ab ea, tanquam minus rationabiliter promulgata, in eo caſu, in quo ante ſententiam appellatio vires obtinuiſſet, curaverit provocare, eo quòd per appellationem interpoſitam excommunicantis videtur juriſdictio dormitaſſe, ipſe denunciare poſſit eundem, & ad tempus eccleſiaſticis beneficiis clericum ſpoliare? Nos itaque reſpondemus, quòd cùm executionem excommunicatio ſecum trahat *f*, & excommunicatus per denunciationem amplius non ligetur, ipſum excommunicatum denunciare potes, ut ab aliis evitetur. Et illi proventus eccleſiaſtici meritò ſubtrahuntur, cui eccleſiæ communio denegatur.

CAP. LIV.

Si appellans ad ſuperiorem, comparet coram judice inferiori ſuper concernentibus ipſam appellationem, ipſi appellationi renunciare videtur. Si autem proteſtetur, quòd propter hoc non intendit renunciare appellationi, tanquam contraria allegans, non eſt audiendus: niſi notorium ſit, actum illum eſſe injuſtum, ſuper cujus emendatione adivit inferiorem. h.d. & eſt bonus caſus.

Idem *Epiſcopo Pariſienſ.*

SOlicitudinem *g* paſtoralis: [1 *& infrà.*] Sanè cùm ſicut recipimus, duob⁹ coram Epiſcopo litigantibus,

---

a *Ca.* 9. *eodem titul. in* 1. *compilat. Vid. Philip. Franc. in ſuis quæſtionib. in materia petit. quæſt.* 1. b *Dictio, perceptos, deeſt in verſiſſim. exemplar. & in Codic. Barb. juxta vocem fructus, in margine hæc: perceptos qui percipi potuerunt. ſupr. de reſtitut. ſpol. ca. gravis.*

a *Ca.* 10. *eod. tit. in* 3. *compil.* b *al. Elien. al. Helen.* c *Sup. de off. & pot. jud. del. c. paſtoralis. & ca.* 11. *eod. tit. in* 3. *compil.* d *Vid. Bald. in l.* 3. *C. de appell. & Anton. Butrig. in ca. ut debitus. infr. hoc tit.* e *Vid. quid per hunc §. determin. Rom. conſil.* 482. *in caſu præmiſſo in* 2. *dubio.* f *Excommunicatio trahit ſecum executionem.* g *Ca.* 12. *eod. titul. in* 3. *compil. Felin. in ca. cùm An. Ferrarienſ. ſupr. de conſtit. & D D. in l. non ſolùm. §. morte. De no. operis nunc.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

alter eorum ad ſedem Apoſtolicam appellaſſet, Epiſcopus appellantem reputans contumacem, ipſum excommunicationis vinculo innodavit: qui coram Metropolitano de Epiſcopo ſibi petiit juſtitiam exhiberi, adſerens, quòd poſt appellationem legitimè ad nos interpoſitam ipſum excommunicaverat, & petens ſe ad eum ſtatum, in quo fuerat appellat. tempore, à metropolit. reduci, denunciari videlicet abſolutum: adjiciens etiam, quòd appellationi non renunciabat objectæ, ſed proſequi volebat *a* eandem: [2 *& infrà.*] Nos igitur inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd ſicut metropolitanus de appell. ad nos interpoſita cognoſcere omninò non valet: ſic nec de his, quæ poſt appellationem fuerant innovata, dummodo *b* de aliis cognoſci non poſſit, niſi de appell. pariter cognoſcatur, vel de his, quæ appellationis cauſam contingere dignoſcuntur. In quo caſu ſi metropolit. ad cognoſcendum partes ſuas interponere fortè præſumeret, Epiſcopus poſſet ad appellationis beneficium convolare: nam ad officium ejus, qui de appellatione cogniturus eſt, pertinet prudenter corrigere, quæ contra ipſam invenerit attentata. Si verò notorium exiſteret, quòd mandatum Epiſcopi indiſcretum fuerat vel injuſtum, cui non tenebatur ſubditus obedire, ac per conſequentiam ei liqueat evidenter ſubditum legitimè provocaſſe: poteſt Archiepiſcopus auctoritate metropolitana declarare ſubditum irrationabiliter extitiſſe anathematis mucrone percuſſum. Cùm autem excommunicatus, qui appellaverat, juxta præſcriptam formam coram Archiepiſcopo deponit contra Epiſcopum quæſtionem, metropolit. ad cognoſcendum de cauſa poteſt interponere partes ſuas, cùm ille appellationis proſecutioni renunciaſſe tacitè videatur. Sed ſi verbo vel facto appellationem ſe velle proſequi proteſtetur *c*, non eſt tanquam adverſa petens, & ſibi contrarius, audiendus.

[1 *Officii fideliter exequeris, cùm ſuper dubitationibus juris reſponſo ſe. Ap. poſtulas edoceri.*]

[2 *Unde tua fr. requiſivit à nobis, utrum Metropolitanus de hujuſmodi conqueſtione cognoſcere valeat: & ſi reperit eum legitimè provocaſſe, utrum denunciare eum debeat abſolutum: & an ſi Epiſcopus coram Archiepiſcopo appellaverit, ne is qui excommunicatus ab eo fuerat, abſolvatur, appellationi ſit hujuſmodi deferendum.*]

CAP. LV.

Per appellationem legitimè interpoſitam, principale cum acceſſoriis ad judicem appell. defertur, & ſententia excommunicationis & interdicti poſt appellationem lata non tenent.

Idem *Epiſcopo & cantori Trecen.*

Dilectis filiis *d* Decano Altiſſiodoren. ac Magiſtro R. Altiſſiodoren. Epiſcopi procuratore in noſtra præſentia conſtitutis, idem Magiſter propoſuit, quòd cùm dictus Epiſcopus Presbyterum domus Dei, in qua diſpenſationem *e* plenariam obtinere dignoſcitur, detineri faceret vinculis mancipatum, pro eo quòd bona quædam ejuſdem domus, quæ furtivè ſubtraxerat, reſtituere detrectabat, propter quod etiam ab eodem Epiſcopo fuerat excommunicationis vinculo innodatus, & ſupradictus Decanus Epiſcopum monuiſſet, ut ei reſtitueret, vel ſaltem *f* recrederet Presbyterum memoratum *g*, quem ad juriſdictionem ſuam ſpectare firmiter adſerebat: Epiſcopus metuens, ne Decanus aliquid in ſuum præjudicium attentaret, ſe ac ſuos, ſtatum eccleſiæ, ac civitatis, protectioni metropolit. ſupponens, ad ejus audientiam appellavit. Verùm Decanus poſt modicum tempus interdictum hujuſmodi promulgavit, ut Epiſcopo in civitate præſente, à divinis in Altiſſiodoren. eccleſia ceſſaretur. Poſtmodum verò cùm termino appellationi præfixo comparuiſſent partes coram officiali curiæ Senon. Decanus allegans, quòd appellationi ab Epiſcopo interpoſitæ, ideo non duxerat deferendum, quoniam Presbyter ſupradictus, adhuc in vinculis tenebatur, quando ad nos vocem *a* appellationis [illegible], officialis autem judicavit irritum interdictum à Decano poſt appellationem Epiſcopi promulgatum: [1 &] Quia verò idem Epiſcopus diverſos modos [illegible], ſecundùm quos Decano paratus fuerit ſuper captione Presbyteri juſtitiam exhibere, ad Metropolitanum [illegible] dem appellans, Decanus non potuit poſt hoc ſententiam interdicti. Et ideò ſententiam ipſam [illegible] poſt appellationem legitimè promulgatam, irritam [illegible] cernimus & inanem, non obſtante, quòd Decanus [illegible] excuſationem ſuam, quaſi variando propoſuit, [illegible] uſquam Epiſcopus appellaſſet, ſententiam talem, [illegible] jus effectum ad tempus duxerat ſuſpendendum: [illegible] interim appellatione interpoſita procedere non [illegible] rit ad ſententiam exequendam, officialis proceſſus, qui poſt appellationem hujuſmodi ſententiam interdicti irritam & inanem decrevit, temerarium [illegible] tes: cùm appellatione ad nos interpoſita nil [illegible] novari. Præterea licet excommunicationis [illegible] in Decanum per Epiſcopum promulgata, [illegible] ma facie videretur, cùm per dictum officialem [illegible] hibitum ne ſervaretur in eccleſia interdictum, [illegible] nus ne celebraretur in eccleſia prohibendo, [illegible] deretur officium perturbare: quia tamen [illegible] tionem ad nos interpoſitam ex parte Decani, [illegible] officialis duxerat deferendum, Apoſtolos [illegible] non ſolùm principale negotium, ſed acceſſoria [illegible] ad noſtrum referebantur examen, eandem ſententiam poſt appellationem promulgatam decernimus [illegible] caruiſſe. Verùm licet Archiepiſcopus poſt appellationem prædictam, de qua ſibi per officialis literas [illegible] tuerat, Decanum denunciaverit evitandum: [illegible] men canonicos (qui ſaniori ducti conſilio [illegible] caverunt eidem, ut appellationi ad nos interpoſitæ [illegible] gis, quàm denunciationi ab Epiſcopo factæ [illegible] inculpabiles judicamus.

[1 *His igitur & aliis, quæ utrinq. fuere propoſita [illegible] intelleximus evidenter, quòd ſi Epiſcopus prudenter [illegible] vidiſſet, & reddidiſſet Decano Presbyterum ſupradictum [illegible] prorſus ſcandali materiam amputandam.*]

CAP. LVI.

Poſtquam Papa aliquam cauſam ad ſe revocat, [illegible] ceſſus poſtea per minorem judicem factus: ſicut [illegible] iſſet ab eo legitimè appellatum. hoc dicit, ut [illegible] tiſiat.

Idem *Mediolanen. Archiepiſc.*

Ut noſtrum *b* prodeat de vultu Dei judicium: [1 &] Iudicibus dedimus in mandatis, ut ſi poſt [illegible] mandatum, per quod totius cognitionem negotii [illegible] ſtrum judicium revocavimus, traditionem [illegible] H. à te cognoſcerent eſſe factam, eam decernerent [illegible] tam & inanem, inhibentes illi, ne quomodolibet [illegible] præſumeret. Cùm plus ſit Romanum Pontificem [illegible] aliquod revocare *c* negotium, quàm quemlibet [illegible] ſuper aliquo negotio provocare.

a *Vid. leg. ſi filiusfam. ff. ad Macedo. & l. 2. C. de jure fiſci.* b *al. dummodo de illis, &c.* c *proteſtentur.* d *Ca. 13. eod. tit. in 3. compil.* e *diſpoſitionem.* f *Redderet, legebatur, ſed recrederet repoſuimus.* g *Vid. leg. jure. ff. ad mu. & l. 1. §. per hanc. cum gloſſ. ff. de rei vin.*

a *Dictio, quando, deeſt in omn. antiq. [illegible] ad huc in vinculis tenebatur ad nos voce, &c.* b *Ex 3. compil. [illegible] ut eccleſiaſtica benefi. ſine deminutione conferantur. [illegible] inf. ut eccleſiaſtica be. ſi. de. eo. ubi quæ hic deſunt reperies. [illegible] Ovid. in c. multum ſtupeo. 3. q. 6.* c *al. evocare.*

CAP. LVII.

Si terminum appellationi proſequendæ ſtatutum ab homine altera pars prævenit, hoc tacito literas impetrando, literæ non valent: ſed terminum juris etiam appellatus prævenire poteſt, dummodo malitiam non præcurrat: & ubi ex dilatione imminet periculum, etiam neutra parte proſequente poteſt judex ad quem ſupplere, partem compellendo ad proſecutionem.

Idem *Abbati ſancti Felicis, & G. canonico Bononienſi.*

Oblatæ *a* nobis veſtræ literæ continebant, quòd cùm quidam judices, quibus cauſſa, quæ inter Sambr. & Rincor. plebes vertebatur, fuerat ab Apoſtolica ſede commiſſa, pro plebe Sambrienſi ſententiam protuliſſent, & à procuratore plebis de Rincor. ad nos fuerit ſine termino appellatum, nec delatum appellationi fuiſſet, ad prosecutionem ipſius terminus à judicibus partibus aſſignatus: plebanus de Sambro. ſuper obſervatione prædictæ ſententiæ (ſicut rationabiliter lata erat) noſtras ad vos literas, & alia pars alias commiſſionis literas à nobis ſuper infirmanda eadem poſtmodum ad alios judices impetravit, nulla in poſterioribus literis de prioribus habita mentione, unde in dubitationem revocato, an poſteriores judices, vel vos de illa debeatis cognoſcere, nos ſuper hoc conſulere voluiſtis: & infrà. Licet igitur appellanti legitimè à ſententia indulgeatur annus à lege, nec ex juſta cauſa biennium ad appellationem interpoſitam proſequendam: quia tamen hujuſmodi terminus poteſt reſtringi non ſolùm à provocante, verùm etiam à judice, à cujus ſententia provocatur (cùm ideò ſit conſtitutum, non ut terminus ipſe præveniri non poſſit, ſed ne valeat prorogari) credimus diſtinguendum in quo caſu literæ impetrantur: & quidem quando certus terminus ab appellante vel à judice appellationi præfigitur proſequendæ, ſi eo tacito appellatus literas impetraverit, hujuſmodi literæ tanquam tacita veritate ſubreptæ, obtinere non debent aliquam firmitatem. Si verò non ſit aliquis terminus à judice vel appellante præfixus, pars appellata intra terminum conſtitutum à lege (dummodo malitiam non præcurrat, ut appellantem in commiſſione impetranda ſupplantet) commiſſionis literas poterit impetrare, quarum auctoritate in appel. cauſa legitimè procedatur, ita quòd ſi appellans voluerit in cauſa appellationis procedere, oportebit eum agere ſub judice ſic obtento, niſi poſſit eum legitimè recuſare: quòd ſi agere noluerit, appellatus *b* poteſt nihilominus proſequi cauſam ipſam, maximè ſi ſentiat ſibi ex dilatione imminere gravamen. Superior quoque judex ſi viderit ex dilatione periculum imminere, poteſt & debet neutro proſequente appellationem, occurrere, ut periculum evitetur, puta ſi à ſententia lata ſuper confirmatione alicujus electi fuerit provocatum, ut utraque pars velit etiam ad annum proſecutionem appell. differre, poteſt utrique (imò debet) ſuperior judex, ad quem fuerat appellatum, terminum providè moderari, ne gregi dominico diu deſit cura paſtoris. Ex his igitur conſul. veſtræ noveritis eſſe reſponſum, quòd per poſteriores non derogatur prioribus legitimè impetratis, per quas ad confirmandam ſententiam vel infirmandam, prævia poteſt ratione procedi.

a *C. 1. eod. tit. in 4. comp. Et quia varii ſunt hujus decreti articuli, varii loci ſunt videndi. Doct. Feder. de Senis conſil. 28. incipit, punctus quæſtionis. Felinus in ca. ex tenore. ſup. de reſc. Rom. conſ. 483. ſi ea dubitatur. Calder. conſ. 14. tit. de reſcr. ubi quærunt, an de nullis literis fieri mentio debeat.* b *Ita legend. agere noluerit appellatus, & c. ubi intelligitur appellans.*

CAP. LVIII.

Altera parte contumaciter abſente, poteſt judex appell. etiam principale negotium definire, ſi poſt lit. conteſtat. fuerit appellatum.

Idem.

PEr tuas *a* literas requiſiſti, utrùm ſi poſt latam ſententiam, vel ſaltem poſt depoſitiones teſtium publicatas fuerit ad ſed. Apoſt. appellatum, hi qui ſuper hoc delegantur à nobis, ſi altera partium eorum ſe noluerit conſpectibus præſentare, cauſam ſibi delegatam *b* judiciali poſſint calculo terminare. Nos igitur conſul. t. taliter reſpondemus, quòd cùm lis ſuper eodem negotio coram primis judicibus ſit legitimè conteſtata, poterunt *c* judices delegati (eo, qui convenitur, ſe per contumaciam abſentante) cùm eis de meritis cauſæ liquebit, commiſſum ſibi negotium definire.

CAP. LIX.

Notabile & famoſum cap. habens multa nova dicta utrumq; jus limitantia. & hoc dicit in ſumma, inhærendo ſimpliciter verbis literæ. Appellans ante ſententiam tenetur exprimere cauſam rationabilem coram ipſo judice à quo: nec admittitur exceptio, quòd prius miſerat nuncium ad ſedem Apoſt. vel quòd literas impetraverat, quæ nondum ſunt judici præſentatæ.

Idem *in concilio generali.* d

VT debitus *e* honor deferatur judicibus, & litigatoribus conſulatur ſuper laboribus & expenſis: Statuimus, ut ſi quis coram idoneo judice convenerit adverſarium, ille ante ſententiam ad ſuperiorem judicem abſque rationabili cauſa non provocet, ſed coram illo ſuam juſtitiam proſequatur, non obſtante ſi dicat, quod ad ſuperiorem judicem nuncium deſtinaverit, aut literas impetraverit ab eodem, priuſquam delegato fuerint aſſignatæ. Cùm autem ex rationabili cauſa putaverit appellandum, coram eodem judice cauſa probabili appellationis expoſita: tali videlicet, quæ ſi foret probata, deberet legitima reputari, ſuperior de appellatione cognoſcat. Et ſi minus rationabiliter eum appellaſſe conſtiterit, illum ad inferiorem remittat, & in expenſis alteri parti *f* condemnet, alioquin ipſe procedet, ſalvis conſtitutionibus de majoribus cauſis ad ſedem Apoſtolicam referendis.

CAP. LX.

Si judex, à quo eſt appellatum à gravamine, illud revocat, poteſt in principali cauſa procedere.

Idem *in eodem.* g

CVm ceſſante cauſa *h*, ceſſet effectus: Statuimus ut ſive judex ordinarius, ſive delegatus aliquid comminando vel interloquendo protulerit, quo executioni mandato alter litigantium gravaretur, & ſano uſus conſilio ab hujuſmodi interlocutionis vel comminationis effectu deſtiterit, liberè in cauſæ cognitione procedat, non obſtante ſi à tali comminatione vel interlocutione fuerit appellatum, dummodo non ſit ex alia cauſa legitima ſuſpectus; ne proceſſus negotii frivolis occaſionibus retardetur.

CAP. LXI.

Volens judicem recuſare, debet coram eodem ſuſpicionis cauſam probabilem proponere, & eam coram arbitris communiter eligendis probare: qua non probata, ſua juriſdictione judex utitur in principali: ea verò probata remittit negotium ad ſu-

a *Ca. 2. eod. tit. in 4. comp. vide Matth. ſingul. 66. in ca. nota quod in cauſa.* b *delatam.* c *potuerunt.* d *Scilicet Innoc. 3. in conc. gener. c. 35.* e *C. 3. eod. tit. in 4. comp. Hanc Decr. explicat Paulus de Leazariis, & Philip. de Peruſio. Trid. conc. ſeſſ. 13. de reform. c. 10.* f *vide l. tutores. §. tut. & ibi Bart. ff. de admin. tut.* g *c. 36.* h *C. 4. eod. tit. in 4. compilat. vid. l. adigere. §. quamvis. De jure patron. & l. quod dictum. ff. de pactis.*

periorem, vel cauſam committit de recuſatoris conſenſu.

Idem *in eodem.* a

CVm *b* ſpeciali ſit prohibitione proviſum, ne quis in aliquem excommunicationis ſententiam, niſi competenti commonitione præmiſſa, promulgare præſumat. Volentes etiam providere, ne fortè commonitus fruſtratoriæ recuſationis vel appellationis obtentu monentis poſſit declinare examen. Statuimus, ut ſi allegaverit ſe judicem habere ſuſpectum, coram eodem cauſam juſtæ ſuſpicionis aſſignet *c*, & ipſe cum adverſario, vel (ſi fortè adverſarium non habeat) cum judice arbitros communiter eligat: aut ſi communiter convenire non poſſit, abſque malitia ipſe unum, & ille alium eligat *d*, qui de ſuſpicionis cauſa cognoſcant: & ſi nequiverint in unam concordare ſententiam, advocent tertium: ut quod duo ex ipſis decreverint, robur obtineat firmitatis: ſciantque ſe ad id fideliter exequendum ex injuncto à nobis in virtute obedientiæ ſub obteſtatione divini judicii diſtricto præcepto teneri. Cauſa verò ſuſpicionis legitima coram ipſis intra competentem terminum non probata, ſua juriſdictione judex utatur. At ipſa probata legitimè de recuſatoris adſenſu perſonæ idoneæ committat negotium recuſatus, vel ad ſuperiorem tranſmittat, ut in eo ipſo procedat, ſecundùm quod fuerit procedendum.

In notoriis non admittitur appellatio: in dubiis cauſa probabilis coram judice eſt exprimenda, quæ debeat legitima reputari: quam ſi non proſequitur, judex à quo in cauſa procedat. Idem ſi proſequitur & non probat. Hæc autem conſtitutio non extenditur ad regulares. h.d.

Porrò commonito ad appel. obſtaculum convolante, ſi ejus exceſſus evidentia rei vel ipſius confeſſione aut alio modo legitimo fuerit manifeſtus *e* (cùm appellationis remedium non ſit ad defenſionem iniquitatis, ſed ad præſidium innocentiæ inſtitutum) non eſt provocationi hujuſmodi deferendum. Exceſſu quoque dubio exiſtente, ne frivolæ appellationis diffugio appellans judicis proceſſum impediat, coram eodem probabilem cauſam appellationis exponat, talem videlicet, quæ ſi foret probata, deberet legitima reputari. & tunc ſi habuerit adverſarium, intra terminum, ſecundùm locorum diſtantiam, & temporis qualitatem, & naturam negotii ab eodem judice moderandum, appellationis cauſam proſequatur: quam ſi proſequi non curaverit, extunc ipſe judex (appellatione non obſtante) procedat, nullo autem adverſario comparente, tunc judex ex *f* officio procedit. Appel. cauſa coram ſuperiore probata, ſuperior ſuæ juriſdictionis officium exequatur. Sed ſi appellans in ejus probatione defecerit, ad eum, à quo ipſum malitiosè appellaſſe conſtiterit, remittatur. Cæterùm has duas conſtitutiones præmiſſas nolumus ad regulares extendi, contra *g* ſuas ſpeciales obſervantias.

CAP. LXII.

Si judex confeſſionem advocati eadem die revocatam pro litis conteſtatione velit habere, vel proceſſum à ſubdelegato ſubdelegati factum ratificat, licitè appellatur.

Honorius III. *decano, cancellario & cantori Linconien.*

CVm cauſam *a*, quæ inter Abbatem & fratres de Valle ſancti Ioannis ex parte una, & priorem & canonicos de Novo loco ex altera, ſuper eccleſia de [illegible] ſeth *b* vertitur, R. ſancti Angeli diacono cardinali commiſimus audiendam: [1 & ſ.] Procurator [illegible] prioris & canonicorum propoſuit, quòd cùm coram [illegible] delegatis judicum delegatorum inducias ad proponendum exceptiones dilatorias petiiſſet: quia advocatus ipſius ductus errore reſpondit, quod eccleſia de [illegible] co, eccleſiam, de qua erat quæſtio, per xl. annos & amplius pacificè poſſederat, licet ipſe eadem die advocati errorem corrigens, ipſius reſponſionem, quæ ſuæ petitioni contradicere videbatur (ne per eam aliquod ſibi poſſet præjudicium generare *c*, pro eo quod ante litem conteſtatam, ſunt exceptiones dilatoriæ proponendæ) coram eisdem judicib. revocavit. Iudices tamen per hujuſmodi reſponſionem erroneam advocati, litem conteſtatam eſſe credentes, ad receptionem teſtium partis alterius proceſſerunt: [2 & ſ.] Mandamus, quatenus ſi dicti prior & canonici legitimè probaverint, quòd per procuratorem ipſorum eadem *d* die advocati reſponſio erronea revocata, quia ſic per conſequens lis conteſtata non fuit, vel quòd delegati teſtes receptos à ſubdelegatis ſubdelegatorum ſuorum adprobaverint, cùm non niſi delegatus à Principe cauſam alii valeat delegare, quicquid ipſi poſt appella. eorum factum eſt (dummodo hæc in appellatione expreſſa fuerint) nuncietis irritum & inane.

[1 T. & B. procuratores prædictorum Abbatis & [illegible] in ipſius præſentia conſtituti, petebant inſtanter ut [illegible] bantes de Chevalle & Bellande Abbatum & prioris [illegible] quibus cauſa ipſa à Bo. me I. pp. p. n. fuerat delegata, cujus [illegible] quæ tanto tempore jam duravit, dignaremur ſententiam terminare.]

[2 Sed & gravamini gravamen addentes cùm [illegible] quorundam teſtium priori de Vellebeo & ſuo conjudici [illegible] qui vices ſuas ſubdelegaverunt aliis contra canonicas ſanctiones [illegible] ptiones & examinationes teſtium ab ipſis de facto, cùm de jure [illegible] quiverint, factam minus providè adprobarunt: propter quæ [illegible] mina ex parte præfatorum prioris & canonicorum ad [illegible] fuit appellatum. unde idem procurator cum inſtantia [illegible] memoratorum judicum proceſſum decerneremus irritum [illegible] Quia verò ſuper præmiſſis non potuit nobis fieri plena [illegible] utriuſque partis procuratorum aſſenſu.]

CAP. LXIII.

Non ſufficit appellanti docere, quòd exceptionem legitimam veram oppoſuit & appellavit, niſi doceat propter exceptionem non admiſſam appellaſſe. h.d. & eſt caſus no. & quotidianus.

Idem *Decano & theſaurario & P. ſ. Petri canonico Zamoren.*

DIlecto filio G. capellano noſtro, D. [illegible] I. capituli Salamantini procuratori à nobis [illegible] tore conceſſo, procurator capituli propoſuit [illegible] quòd cùm dictus Presbyter ſuper receptione [illegible] lamantina eccleſia executorias à nobis ad Archid. [illegible] vitaten. & collegas ejus literas impetraſſet, [illegible] fuit ex parte capituli allegatum, quòd cùm in ipſa eccleſia certus numerus canonicorum juramento [illegible] matus, de quo in literis ad eos directis mentio [illegible] fiebat, per eas non debebant contra ipſos procedere [illegible]

a *Scilicet Conc. Lat. ca. 48.* b *C. 5. eod. tit. in 4. compilat.* c *Iure civili non eſt neceſſe probare cauſam. l. cum ſpeciali. l. apertiſſimi. C. de jud.* d *Eligant.* e *Confeſſionem ſolam inducere notorium, vide in l. cum fideicommiſſum. ff. de fideicom.* f *Ex off. ſuo procedit, appellationis cauſa.* g *Contra ſuas obſervationes ſpeciales.*

a *De materia hujus decret. quatenus indicat errorem advocati nocere clienti, vide Barb. Conſ. 6. Vol. 2. & [illegible] C. [illegible] & facti ignor.* b *Oliſeno.* c *Alegantem. vide l. [illegible] C. de error. adv. voc.* d *eodem die.*

pecialiter facerent, fuit ad noſtram audientiam appellatum: [1 & ỹ.] Quoniam igitur etſi per confeſſionem Presbyteri factam coram auditore prædicto conſtiterit, Salamantinam eccleſiam habere certum numerum canonicorum juramento firmatum, & hujuſmodi exceptionem coram executoribus fuiſſe propoſitam, & quòd appellatum extiterit ab eiſdem : quia tamen non conſtitit, quòd propter exceptionem hujuſmodi non admiſſam, aliamve legitimam fuerit appellatum : mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit præfatam exceptionem hujuſmodi de certo canonicorum numero, juramento firmato, vel alias legitimas exceptiones fuiſſe propoſitas coram ipſis executoribus, nec admiſſas, ac ideò partem capituli appellaſſe: ipſorum executorum proceſſum denuncietis irritum & inanem.

[1 *Sed ipſi executores hujuſmodi appellatione contempta, excommunicationis ſententiam in Epiſcopum & capitulis protulerunt. Quare petebat procurator prædictus, ſententiam ipſam irritam nunciari, & dictum Epiſcopum ſuper hoc ab eorundem Epiſcopi & capituli vexatione compeſci.*]

CAP. LXIV.

Appellans qui terminum appell. præfigit, ſi mittit procuratorem ad impetrandum & contradicendum tantum, & appellatio fuit recepta à judice, vel approbata à parte, adverſario legitimè proſequenti, condemnatur in expenſis, h. d. ſecundùm communem intellectum, licet gloſſa aliud ſenſerit.

Idem *ſancti Andreæ Archidiac. & magiſtro I. Canonico de Melten.* a

NIcolao militi ac fratri E. monacho *b* monaſterii ſanctæ Mariæ, ſancti Hadriani diac. cardin. conceſſimus auditorem: in cujus præſentia cùm dictus monachus non niſi ad impetrandum & contradicendum procurator fuerit inſtitutus, ſupplicavit humiliter idem miles ut contra ipſos tanquam *c* contumaces procedere deberemus : [1 & ỹ.] Mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit, dictos Abbatem & conventum appellationi ſuæ terminum præfixiſſe *d*, cùm ad proſequendam eandem, ſufficientem procuratorem non miſerint, memorato milite ipſam perſonaliter proſequente, ipſos ad reſtituendas expenſas à tempore appel. factas eidem militi condemnetis.

[1 *Ac licet aliquibus in mandatis, qui eoſdem pro eo quòd ad proſequendam appellationem emiſſum procuratorem minus idoneum deſtinaverint, ipſo eadem perſonaliter proſequenti in reſarciendis ſibi damnis & expenſis legitime condemnantes, eo prius ſicut juſtum fuerit reſtituto, audiant ſuper his quæ contra ſæpedictos Abbatem & conventum præfatus miles rationabiliter duxit proponenda. Quia vero ſuper præmiſſis nobis non potuit fieri plena fides, de aſſenſu militis & monachorum prædictorum. d. ſ. v.*]

CAP. LXV.

Ab eadem ſententia ab eodem tertiò appellari non licet.

Idem *Epiſc. Mantin. & P. canonico Tuſcan.*

SIta nobis *e* R. tutor filiorum quondam B. civis Tuſcan. *f* petitione monſtravit, quòd cùm inter ipſum ex una parte, & F. pro ſe ac P. tutore quondam filii R. ex altera, ſuper quadam ſumma pecuniæ coram judice Tuſcan. quæſtio verteretur : idem definitivam pro eodem R. ſententiam promulgavit, quæ bis fuit per judices delegatos *g* confirmata : [1 & ỹ.] Sed pars altera quæ ſemel & iterum appellaverat, tertiò vocem appellationis ad nos emittens, P. & ejus collegæ cognitionem ipſius ſententiæ à nobis obtinuit delegari; & infrà. Cumque R. ſanctæ Mariæ in Goſmed. diac. card. ſuper appell. tertiò ad nos emiſſa utrique parti à nobis datus auditor interlocutus fuerit, illos non potuiſſe de jure tertiò appellare. Nos prædicto P. & ejus collegæ dedimus in mandatis, ut in negotio ipſo nequaquam procedere attentarent.

[1 *Licet P. Pixeta canonicus Tuſcanen. cui executionem ſententiæ ipſius dicimur commiſiſſe, ipſum in poſſeſſionem quarundam domorum & aliarum rerum legitimè induxiſſet.*]

CAP. LXVI.

Appellatio omiſſo medio judice interpoſita, cauſam non devolvit exceptione oppoſita, hoc dicit, ſecundùm communem intellectum.

Idem *magiſtro G. Archidiac. & offic. Leme.*

DIlecti filii prior & conventus de Lacu *a* Rubeo tranſmiſſa nobis petitione monſtrarunt : [1 & ỹ.] Ex parte dictorum prioris & conventus fuit excipiendo propoſitum : quòd cùm omiſſo diœceſano Epiſcopo fuiſſet ad Archiepiſcopum appellatum, ad quem gradatim fuerit appellandum, in cauſa ipſa de jure procedere non debebat : ſed quia officialis Archiepiſcopi hujuſmodi exceptionem admittere denegabat, ipſi ad noſtram audientiam appellarunt : & infrà. Quocirca mandamus, quatenus ſententias poſt hujuſmodi appel. latas [in *b* eos] denuncietis penitus non tenere.

[1 *Quod cùm inter ipſos ex parte una, & ſ. de Chambar. militem Claromon. diœc. ex altera, ſuper quodam nemore & aliis rebus coram magiſtro A. canonico Claromon. ex delegatione ap. quæſtio verteretur. Idem miles ad ven. f. n. Bituricen. arch. fruſtratoria vocem appellationis emittens, cauſam ſuper his officiali Bitur. obtinuit delegari, coram quo.*]

CAP. LXVII.

Si is, qui deſiit eſſe tutor, nomine pupilli convenitur invitus poterit appellare.

Gregorius IX. *magiſtro ſcholarium H. & G. de Rupe canonicis ſancti Audoniani* c *Morinen. diœceſis.*

EX parte M. dominæ *d* de Colob. nobis fuit oblata querela, quòd cùm nobilis mulier domina de Bellebron. ſuper quibuſdam terris ipſam nomine filiorum ſuorum coram judicibus auctoritate noſtra traxiſſet in cauſam, eadem in judicum ipſorum excipi fecit præſentia, quòd cùm res, de quibus in judicio agebatur, & prædicti filii ejus, ſub poteſtate & tutela ipſius minimè permanerent, cùm jam ad ſecunda vota tranſiſſet *e*, ſuper his ei non tenebatur ipſorum nomine, quorum tutrix eſſe deſierat reſpondere : ſed quia dicti judices hac exceptione neglecta nihilominus ad hoc compellebant eandem, ipſa ſentiens ſe gravari, noſtram audientiam appellavit. Ideoque mandamus, quatenus ſi ita eſt, revocato in irritum, quicquid poſt appel. hujuſmodi inveneritis attentatum, audiatis hincinde propoſita, &c.

CAP. LXVIII.

Si judex de jure dubitans vult conſulere ſuperiorem, debet conſultationis copiam partibus edere : alias ejus verbis conſultationis fides non adhibetur.

Idem *magiſtro & fratribus domus Morinen.*

INtimaſti : & infrà *f*. Præterea hoſpitalariis ignorantibus, & non facta eis copia de inquiſitionis proceſſu, ad nos relationem tranſmiſiſſe noſcuntur, cùm

a *Alit. Melden.* b *Al. ita: ac fratri G. monacho monaſterii S. Mariæ ſancti Adriani.* c *al. tanquam contra.* d *Appellans appellationi ſuæ poteſt terminum ſtatuere.* e *Vide Domin. diſt. 30. in ſum.* f *Tuſculan.* g *Vide l. 1, cum not. C. de adminiſtratt.*

a *Rubro.* b *incluſa deſunt in aliquot antiq.* c *Andoniani in Cod. Barb. in ſcholarum G. & P. & Rupe canon. S. Adriani Morinenſ.* d *vide Baldum in §. nos autem. inſt. de Atil. tut. legitur Coleſter & Brevion.* e *Vide authent. matri & aviæ. Cod. quando mu. tu. offic. fung.* f *De materia relationis vide gloſſ. doctor. in ca. cauſam. ſecundo, de teſtibus.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

juxta legitimas ſanctiones quoties relaturum ſe judex quilibet pollicetur, illicò litigatoribus apud acta conſultationis exemplum edere teneatur.

CAP. LXIX.

Si ante litem conteſtatam circa principale negotium, judex aliquid innovat, vel diem aſſignatam ſine cauſa prævenit, licitè appellatur. Et ſi procurator datus ad impetrandum ſuper appellatione non ſervavit formam mandati, auditur appellans etiam poſt annum.

Idem *Archiepiſc. & G. canonico.*

Turonen.

SIgnificante *a* Aurelia. Epiſcopo, nos noveritis accepiſſe, quòd cùm Decanus & capitulum Magdunen. ipſum ſuper eo, quod dicebant alibi, quàm in ſtallis decani & capituli prædictorum, carnifices carnes vendere non debere *b*, coram judicibus auctori. Apoſt. conveniſſent: petentibus tandem decano & capitulo nominatis judicum officium implorando, ut cùm idem Epiſcopus poſt citationem carnes in ſtallis aliis vendi feciſſet, quod per eum ſuper hoc factum fuerat, in ſtatum priſtinum renovarent: pro parte ipſius fuit propoſitum, quòd cùm lis præſertim non fuiſſet ſuper negotio conteſtata, locum imploratio hujuſmodi non habebat, adjiciens quòd cùm de conſenſu partium coram dictis judicibus, ad litigandum ſuper ipſo negotio certus dies ſtatutus fuiſſet, & quãtum ad illam diem ſolutum fuiſſet judicium eorundem, prævenire diem ipſum ac audire partem adverſam in tali imploratione abſque conſenſu partium non debebant: & quia ſuper his non audiebant eundem, noſtram audientiam appellavit: & licet procuratorem ſuum intra annum ad hujuſmodi appellationem miſerit proſequendam: quia tamen dictus procurator (ut creditur) circumventus contra inhibitionem ipſius Epiſcopi noſtras ſuper hoc ad quoſdam judices certa ratione ſuſpectos literas impetravit, dictus Epiſcopus uti noluit literis ſic obtentis, petens non obſtante lapſu anni ad proſecutionem appella. admitti. Ideoque mandamus, quatenus ſi de inhibitione hujuſmodi, & præmiſſis cauſis appellationis vel earum altera conſtiterit, revocato in irritum, &c. ubique ad *c* attentatum in jam dicto *d* negotio juxta priorum continentiam literarum, &c.

CAP. LXX.

Capitulum famoſum & multum allegabile. & h.d. Ad juſtificandam appellationem ex cauſa interpoſitam, probare oportet cauſæ veritatem coram judice ad quem, niſi fuerit coram judice à quo oblata probatio & rejecta. h.d. ſingulariter uſq; ad §. eidem.

Idem.

INterpoſita *e* appellatione ex cauſa probabili, non ſufficit appellanti probare, quòd ex cauſa hujuſmodi provocavit, ſi eam non doceat eſſe veram: niſi hoc ſe aſſerens probaturum non fuiſſet admiſſus.

Si appellatio non fuit recepta à judice, vel approbata à parte, ſufficit appellanti mittere procuratorem ad impetrandum & contradicendum, licet pars appellata ſit parata in curia proſequi. h. d. uſq; ad §. ille deniq;. Abbas Siculus.

Eidem quoque permittitur, ſi non recipiatur appel. ejus à judice, nec ab adverſario approbatur, ſuper proſecutione appell. per procuratorem ad impetrandum & contradicendum conſtitutum literas impetrare, licet pars altera per ſe vel per procuratorem idoneum, judicium ſuper hoc apud ſedem Apoſtolicam recipere ſit parata.

Ante inchoatam perſecutionem appellat. appellans poteſt [illegible] *veto appellato petere, ut remittatur ad judicem à quo* [illegible] *bitur in expenſis factis per partem adverſam in illa* [illegible] *h.d. uſque ad §. ſanè. Abbas.*

Ille denique *a*, qui vocem appell. emiſit, [illegible] dum eſt alii cognitio delegata ad petitionem [illegible] eum, à quo provocavit, de jure remittitur, [illegible] partis alterius non obſtante: in legitimis [illegible] ſario, quas eum propter hoc feciſſe conſtiterit, [illegible] mnandus.

Articulus appellationis interpoſitæ à gravamine [illegible] *judicem ad quem parte abſente per contumaciam,* [illegible] *conteſtata in appell. vel principali cauſa. h. d. Abbas.*

Sanè parato aliquo probare gravamen, propter [illegible] duxerat appellandum, & parte adverſa ſe [illegible] abſentante, poteſt ſuper hoc lite non conteſtata [illegible] licet nondum litis conteſtatio facta fuerit in ipſo [illegible] articulo vel negotio principali: quia cùm in hoc [illegible] iniquitas principaliter prioris judicis arguitur, [illegible] gor juris (ex quo ſequi poſſet cauſæ perplexitas) [illegible] rendus.

CAP. LXXI.

Clauſula appellatione remota, in medio literarum poſita, [illegible] *præmiſſa, quibus annectitur, non ſequentia, niſi repetatur in fine* [illegible] *rarum, & hoc ſi negotia ſunt ſeparata.*

Idem.

INquiſitioni tuæ taliter reſpondem[us], quòd [illegible] ſula, per quam tollitur appellationis reme[dium] [illegible] medio literarum ponitur, ſi ſunt plura negotia [illegible] mè contingentia, tantùm præmiſſa complectitur: [illegible] fortè in fine literarum prædicta clauſula iteretur.

CAP. LXXII.

Breve eſt, ſed per alia verba ſic ſummatur. Appellans [illegible] *prodeſt alteri, ſi communi jure juvetur, & idem ſit* [illegible] *eadem defenſionis cauſa, & ſint eadem ſententia condemnati* [illegible] *ſecus.*

Idem.

VNa ſententia *c* pluribus condemnatis, ſi [illegible] ad appellationis beneficium convolaverit, [illegible] ctoria jure communi cæteris ſuffragatur, ſi [illegible] re juventur, idemque negotium, & eadem cauſa [illegible] nis exiſtat.

CAP. LXXIII.

Iuſtus metus excuſat, adeò quòd non appellans [illegible] *lante, ſi fuerit proteſtatus, & appellationis cauſas* [illegible] *mendas.*

Idem.

SI juſtus *d* metus quo minus appellaveris, [illegible] ad appell. reputaris beneficiũ convolaſſe. [illegible] intra tempus quo licitè provocatur, coram judice [illegible] appellaſſe volueris: vel ſi habere ipſius copiam [illegible] ſti, in præſentia bonorum virorum proteſtatione [illegible] hoc propoſita, cauſas appellat. duxeris exprimendas.

a *Vide Iaſon. in rep. l. quominus. ff. de fluminibus.* b *Vide l. 1. C. quæ ſit long. conſuet. & ibi Cyn.* c *dictio, ad, deeſt in aliquot antiq.* d *dicta cauſa.* e *vide Rubeum Alexand. in tract. de poteſt. procur. p. 1. annot. per Innoc. & Butrig. in c. cum inter canonicos. ſup. de elect. & c. ad diſſolvendum. inf. de ſponſa. impub.*

a *Vide Abb. in ca. dilectus. & c. 3.* [illegible] *ſi quis libellos. Cod. eod. tit.* b *Hæc clauſula appell.* [illegible] *principes. l. 1. §. 1. ff. a quibus appell. non licet.* c [illegible] *ſcribit Soc. conſ. 132. incipit. inſignis doctor: in prima parte.* d [illegible] *lis metus eſſe debeat, tradit Aret. in §.* [illegible] *de Caſ. & Iaſ. in l. cum aliquis. C. de jure delib.* [illegible] *tranſa.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN